

СВОБОДА

Видає Український Народний Союз

Пам'ятаймо
про
Україну!

Рік 123, ЧИСЛО 38, П'ЯТНИЦЯ, 16 ВЕРЕСНЯ 2016 РОКУ

1893

Vol. 123, No. 38, FRIDAY, SEPTEMBER 16, 2016 \$2.00

ПРОВІДНА ТЕМА ДНЯ

Що обіцяє новий політичний сезон?

Петро Часто

Виступом Президента Петра Порошенка перед народними депутатами 6 вересня в Україні почався новий політичний сезон – тобто запрацювала, після літніх вакацій, п'ята сесія Верховної Ради VIII скликання.

Трохи дивно, що промова, метою якої було розгорнути перед українським суспільством реальну картину досягнень, недоліків і найголовніших завдань країни, не спричинила очікуваного активного обговорення в засобах масової інформації, а окремі відгуки політичних експертів зводяться до захоплення формою і розчарування змістом президентського звернення.

„Порошенко – один з найкращих промовців в нашій країні, уміє добре й ефектно виступати. На славу попрацювали й спіч-райтери, упакувавши сумні явища доволі пишного життя в досить яскраві форми, – вважає політолог Андрій Золотарьов. – Але при цьому – багато маніпуляцій, люди не почули відповідей на те, що їх найбільше хвилює – про нестерпно високі тарифи на комунальні послуги, про те, як довго це буде скочуватися на дно економіка. Цілу низку тем президент взагалі не зачепив“.

Коментуючи ці слова П. Порошенка – „Справжнє полювання на корупціонерів почалося. Я проти того, щоб ділити правоохоронні органи на нові й старі. Тільки єдиним фронтом вони здатні завдати удару по корупції“ – народний депутат Сергій Лещенко написав на своїй сторінці „Facebook“: „Може, я чогось не розумію, але це справді говориться про Україну? Яке „полювання на корупціонерів“? Який „єдиний фронт“? Який „удар по корупції“? І це говорити в аудиторії з найбільшою концентрацією корупціонерів на квадратний метр?“.

Свіжою ілюстрацією до цих критичних слів С. Лещенка стала втеча з України судді Дніпропетровського районного суду міста Києва Миколи Чауса, впійманого на багатотисячному хабарі.

Але чому в експертних середовищах не віддають належне тим тезам у промові Президента П. Порошенка, котрі є однозначно позитивними, – як от виділення на потреби оборони 3 відс. від державного бюджету, замість 1 відс. у 2013 році; як от підтвердження стратегічного курсу на вступ України до НАТО; як от збільшення частки української мови у програмах радіо і телебачення?

На це скептики кажуть: 3 відс. на оборонні потреби – це мало, бо в 2013 році бюджет досягав 180 млрд. дол., а в 2016 році він зменшився до 80 млрд. дол. Формально проголошений курс на вступ до НАТО – це окомілювання, бо Україна за кризовим станом економіки дуже й дуже далека від виконання півтори тисячі натовських стандартів.

(Закінчення на стор. 12)

Оголошено нові санкції США проти Росії

Тетяна Ворожко
„Голос Америки“

ВАШІНГТОН. – 7 вересня департамент торгівлі США розширив список компаній і організацій, які потрапляють під санкційні обмеження через порушення міжнародного права і розпалювання конфлікту на сході України. Всього додано 81 компанію, які діють у Росії, Індії, Гонг-Конгу і Криму. Санкціями обмежуються поставки цим організаціям товарів або технологій, вироблених у США або з участю американських компаній чи осіб.

Серед них – 11 компаній російського „Оборонпрому“, 51 компанія підконтрольна „Газпрому“ і сім підприємств у тимчасово окупованому українському Криму, які також пов'язані з російським оборонним сектором. Вісімнадцять з цих компаній, у тому числі підрядники на будівництво Керченського мосту, виявилися фігурантами цього списку через роботу в Криму.

Також під санкції потрапив „Комітет порятунку України“, очолюваний колишнім Прем'єр-міністром України Миколою Азаровим. На думку американського уряду, їхні дії, а саме – захоплення влади в Криму, підірвали демократичний процес в Україні, несуть загрозу її миру і стабільності, а також загрозу безпеці США.

Як пояснив вашінгтонський юрист Джин Берд, комітет і особисто М. Азаров тепер не можуть мати будь-яких комерційних зв'язків з громадянами або резидентами США, а їх майно, яке перебуває під контролею американців, тепер заморожене. „Це включає також заощадження в американських доллярах, які у них можуть бути в чужоземних банках, оскільки фонди, деноміновані в американських доллярах, зберігаються на кореспондентських рахунках в американських банках“, – сказав він.

На саміті „Великої Двадцятки“ Президент Росії Володимир Путін заявляв, що про санкції на двосторонній зустрічі з Президентом США Барак Обамою вони майже не говорили, а самі санкції на російську економіку впливають мало.

Партнер юридичної компанії „Бейкер і Маккензі“ Ніколас Ковард вважає санкції проти Росії потужними. Вони впливають на роботу компаній з Росією по всьому світу, говорить він. „Навіть якщо в певній країні ця компанія не входить до списку санкцій, інші компанії не хочуть мати справу з людьми, які перебувають у списку санкцій через, насамперед, репутаційні ризики. Банки, навіть великі японські, австралійські банки не будуть мати спра-

(Закінчення на стор. 10)

Україна успішно виступає на Паралімпіаді-2016

Збірна команда України на XV літніх Паралімпійських іграх. (Фото: Міністерство молоді і спорту України)

РІО-ДЕ-ЖАНЕЙРО. – 7-18 вересня бразильському місті Ріо-де-Жанейро відбуваються XV літні Паралімпійські ігри. Церемонія відкриття Паралімпіади відбулася на стадіоні „Маракана“. На Паралімпійських іграх 2016 року Україну представили 172 спортсмени в 14 видах спорту. Такий склад став найбільшим в історії збірної України.

На ранок 14 вересня українська команда мала 72 медалі: 27 золотих, 21 срібну і 24 бронзових. Україна посідає третє місце у загальному медальному заліку. На першому місці Китай, на другому – Великобританія, на четвертому – США.

(Закінчення на стор. 11)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Домовлялися в Константинополі

КОНСТАНТИНОПІЛЬ. – 7 вересня колишні президенти України Леонід Кравчук та Віктор Ющенко вели переговори з Вселенським Патріархом Варфоломієм щодо українських церковних питань, зокрема, можливого надання автокефалії. Президенти передали Патріархові тисячі підписів української інтелігенції під проханням про автокефалію. За останні півтора роки питання автокефалії Української Православної Церкви стало одним із важливих у політичному житті країни та діяч керівництва держави. Наразі найбільшою церквою України є УПЦ Московського Патріархату, яка має понад 12 тис. парафій. За нею йде УПЦ Київського Патріархату, яка має близько 5,000 парафій. Вона не визнана жодною православною церквою світу та вважається неканонічною, але саме УПЦ КП підтримує більшість віруючих. (BBC)

■ Призначили закордонних радників

КИЇВ. – Велика Британія і США 8 вересня на прохання української сторони призначили радників високого рівня для допомоги у реформуванні оборони України. Вже найближчим часом до України буде направлено радника стратегічного рівня, генерала у відставці Джона Абізейда, колишнього командувача Центрального командування Збройних сил США. Радник від Великобританії — відставний генерал Нік Паркер, колишній командувач сухопутних військ Збройних сил Великої Британії. (BBC)

■ „Евробачення“ відбудеться у Києві

КИЇВ. – Міжнародний пісенний конкурс „Евробачення“ наступного року відбудеться у Києві. Про це 9 вересня оголосили генеральний директор Національної телекомпанії України Зураб Аласанія та Міністер культури Євген Нищук після засідання оргкомітету з проведення „Евробачення-2017“. Претендентами були Київ, Одеса і Дніпро. 19 голосів представники оргкомітету віддали Києву, двоє були за Одесу, один член комісії утримався. Конкурс відбудеться у столичному Міжнародному виставковому центрі. Голова Одеської обласної державної адміністрації Михайло Саакашвілі і посадник Дніпра Борис Філатов розкритикували обрання Києва містом проведення конкурсу. (Радіо Свобода)

■ Підписали концепцію партнерства

ЛОНДОН. – Глава Пентагону Ештон Картер і Міністер оборони України Степан Полторак під час зустрічі в Лондоні 8 вересня підписали спільний документ, який створює основу для поліпшення обороноздатності Збройних сил України та підвищення ефективності допомоги з боку США у військовій сфері. Керівники оборонних відомств також обговорили крихке перемир'я на сході України. („Укрінформ“)

■ „Антей“ знову полетів

КИЇВ. – Надважкий літак Ан-22 „Антей“ (вантажопідйомність 60 тонн) 9 вересня здійснив переліт з Києва у швейцарський Цюрих для виконання комерційного завдання. Це був перший такий рейс після проведення відновлювальних робіт і заміни гвинтів, які здійснили у німецькому Ляйпцігу. В Цюригу Ан-22 візьме на борт промислову котушку вагою 25 тонн і доставить її в Абу-Дабі (ОАЕ). Для перевезення вантажу фахівці розробили спеціальну раму, оскільки котушку необхідно перевозити у вертикальному положенні. („Укрінформ“)

■ Переглянули фільм „Розстріляне місто“

РІВНЕ. – Документальний фільм „Розстріляне місто“ зняли і показали історик Олексій Бухало і науковець, професор Максим Гон, присвятивши його пам'яті 7-8 листопада 1941 року, коли нацисти знищили 17 тис. євреїв в урочищі Сосонки – після Бабиного Яру та Кам'янця-Подільського третього за чисельністю місця щодо кількості жертв. На перегляді фільму 8 вересня були присутні й ті, хто пережив згадане нацистське свавілля. Їх залишилися одиниці, але їхні свідчення нині – гірка правда про минувшину. (Євген Цимбалюк)

ТОЧКА ЗОРУ

Вчитися у поляків

Богдан Яременко

Українсько-польські взаємини увійшли в період дипломатії заяв про минуле. При цьому обидві сторони цими заявами, схоже, мають намір формувати майбутнє.

Негайна політична реакція українців була, як на мене, цілком достатньою – заява Комітету Верховної Ради у закордонних справах, благородний жест Бориса Тарасюка, який склав на знак протесту повноваження голови парламентської групи дружби з Польщею, широка дискусія в соцмережах та пресі. Здається, як Володимир Путін у 2014 році, так і поляки в 2016 році не були готовими, що Україна опиратиметься.

Але українцям цього виявилось замало.

Я висловлював припущення, яке, на жаль, поступово справджується, що відповіді заявами на постанову польського Сейму щодо геноциду поляків українськими націоналістами, можна лише в стилі „давайте жити дружно“ або „самі ви такі“.

Власне, тепер в Україні не бракує ні одних, ні інших заяв. Усі вони не дадуть жодного позитивного для України наслідку. Поляки не переглянуть свого ставлення до цієї теми, не підуть за скасування постанови Сейму. На це є дві причини.

По-перше, в Польщі зформовано певний „національний консенсус“ у питанні Волині. Подібно до того, що поляки схильні розглядати події на Волині ізольовано від решти історії, бачать своїх загиблих і не бачать тих, кого вбивали вони, або щонайменше не бачать жодного зв'язку між тими подіями, коли вбивали вони, і коли вбивали їх. Допоки полякам не розкриють очі, і не примусять дивитися на себе більш критично – ця ситуація не зміниться (хоча цей висновок однаковою мірою стосується і українців). Звичайно, одними лише заявами такого ефекту не досягнути. Заяви на кшталт того, що в Україні були жертви польських репресій, утисків та гноблення, хоч і не будуть спростовуватися серйозними вченими, політичний ефект для двосторонніх взаємин матимуть негативний.

В Україні жодного спільного консенсусного сприйняття українсько-польських взаємин чи окремо Волинської трагедії немає. І загалом ця тема не має у нас такої актуальності, як в Польщі. Тому заклики до українського парламенту запровадити відзначення днів пам'яті жертв польських репресій матимуть дуже обмежену громадську підтримку і навряд чи зможуть стати основою для політики, а не разової політичної акції.

Натомість Україна мала б зосередитися не на „перевихованні“ поляків, а на вихованні українців. Нам потрібно виробити свій національний міт чи підхід до теми українсько-польських стосунків так, як це зробили поляки. І цей підхід має бути запроваджений в освітніх та наукових програмах, пояснений науково та популярними методами усім українцям, бути засвоєним та назагал позитивно сприйнятим.

Одним (але, природно, далеко не єдиним) заходом у цьому плані могло б стати рішення Верховної Ради України про започаткування діяльності спеціального органу, механізму, групи або, як мені здається, тимчасової слідчої комісії (питання форми чи назви – це питання реґляментно-правове) з вивчення обставин, аргументів та мотивів, а також політико-правових підстав та наслідків постанови польського парламенту щодо Волинської трагедії. До цієї комісії окрім політиків-членів парламенту могли б увійти і вчені історики (наприклад, Володимир Сергійчук, який має добре аргументований ширший погляд на різні етапи українсько-польських взаємин, хоча звичайно таких фахівців в Україні значно більше), представники Інституту національної пам'яті, інтелектуали, політологи, представники громадських організацій тощо. Очевидно, для уникнення конфлікту інтересів, не мають входити до цієї групи особи чи організації, які мали чи мають повне або часткове фінансування польськими фондами, бо, за моїми спостереженнями, польонофілія в Україні зовсім не перерисовується.

ванням творів Адама Міцкевича викликана.

Така „тимчасово слідча комісія“ (вживаю знаки наведення, щоб підкреслити умовність назви), окрім іншого, стала б доречним інструментом стримування польських політиків, адже право на відповідь українського парламенту на постанову Сейму все ще в силі. І відреагувавши у такий спосіб на рішення вищого законодавчого органу Польщі ми отримаємо інструмент, яким зможемо скористатися будь-коли при будь-якій нагоді.

Можна повчитися такому підходу у самих поляків. Ось, наприклад, скільки у нас говориться пустопорожніх слів і про кризу міжнародних організацій, і про кризу Європейського Союзу, і про брак безпеки у регіоні, і про Балто-чорноморську дугу чи інші перспективні форми регіонального співробітництва? Але ми лише переливаємо з пустого в порожнє. А ось польський парламент 31 серпня 2016 року під егідою спікерів обох палат проводить міжнародну конференцію „Солідарність і Суверенність: зустріч представників парламентів Центрально-східної Європи“, на якій будуть представлені парламенти Азербайджану, Вірменії, Білорусі, Боснії і Герцеговини, Чорногорії, Грузії, Македонії, Молдови, Сербії, України і Туреччини. І говоритимуть на конференції, відповідно до анонсу, і про регіональне співробітництво в Європі, і про безпеку та розвиток НАТО, і про те, що регіональні організації, як ЄС, не можуть розвиватися, як закриті структури. Одним словом, про все, про що говорити і думати мала б Україна. Але ми лише запрошені учасники. Такий формат навряд чи дозволяє нам сподіватися, що нові структури чи об'єднання (якщо, звісно, вони будуть формуватися чи створюватимуть повною мірою нашим інтересам. Ми знову приєднуватимемося чи шукатимемо щось спільне з інтересами інших. Це позиція слабка і безперспективна.

Здатність Польщі формулювати і втілювати політику не викликає сумніву. І це та причина, яка має розчарувати авторів заяв-звернень до Польщі в стилі „давайте жити дружно“. Експлуатація теми „волинської різанини“ – це політика. Політика, яка вже реалізується і має значно ширший контекст, ніж саме лише українське питання. Партія влади, і значна частина польського політикуму не соромиться апелювати до національних чи націоналістичних почуттів поляків. Ця політика матиме успіх, поки поляки або не стомляться від цього, або не відчують, що почуттям національної гордості політики намагаються прикривати щось інше.

Ось у нас, як завжди, безмірний ентузіазм викликало перебування на День Незалежності в Києві польського Президента Анджея Дуди. Мовляв, цим і спільними заявами з Президентом Петром Порошенко він повернув у контексті українсько-польських взаємин формулу „прощаю і прошу прощення“.

Але після усіх символічних, цікавих, красивих і змістовних слів, виступів та спільних заяв президент Польщі поїхав прямо до Єпископа Київського та Житомирського Католицької Церкви, щоб передати йому хрест у пам'ять про замордованих в Україні поляків. Вручення хреста супроводжувалось напучуваннями, що цей хрест має заохочувати єпископа проводити більш активну політику вшанування пам'яті тих, кого польський парламент називає жертвами геноциду, організованого українськими націоналістами, яких нині вшановує українська держава.

Польща не вилучить тему „волинської різанини“ ні з внутрішньополітичного контексту, ні з контексту українсько-польських взаємин. І свою відповідь польській стороні ми маємо готувати виходячи з того, що маємо справу не з одноразовими акціями, а з політикою, розрахованою щонайменше на середньострокову перспективу.

Тому – не заявами єдиними. Радше потрібно думати про організацію системних дій. При цьому не слід забувати, що в особі Польщі маємо справу не з ворогом. Перебуваючи 24 серпня в Києві, серед іншого, Президент А. Дуда

(Закінчення на стор. 5)

ПОГЛЯД ЗІ СТОРОНИ

Захід не може дозволити Путінові визначати майбутнє України

Аурел Бравн

Святкування 25-ої річниці незалежності України було малорадісним. Окрім внутрішніх проблем в країні, загострилися й бойові дії на Донбасі. Крим залишається під владою Росії – Кремль посилив там свою військову присутність. Російські сили концентруються біля кордону з Україною, а путінська влада провокаційно звинувачує київський уряд в намірах вторгнення на півострів. Президент Петро Порошенко застеріг, що не виключає можливості повномасштабного вторгнення Росії в Україну.

Не дивно, що як аналітики, так і політики стурбовані питанням, чи відбудеться повномасштабне вторгнення Росії. Але, можливо, доречніше було б запитати, чи справді Кремль проводить політику підризу незалежності України за допомогою „інших засобів“ – хитрих, підступних і вкрай згубних.

За українськими джерелами, Росія вже задіяла значні сили в секретних операціях на сході України і має в своєму розпорядженні потужні регулярні війська поблизу східного кордону з Україною.

Агресія Кремля з 2014 року свідчить, що він готовий вдатися до насильства. Володимир Путін, який безповоротно рухає Росію до перетворення на евразійську диктатуру, не може собі дозволити мати біля своїх кордонів Україну як успішну сучасну демократію, яка може в підсумку інтегруватися в Європу.

Проте, на даний момент загальний наступ малоймовірний. Росія по горло зайнята Сирією і своїми внутрішніми проблемами, така агресія може змусити Захід запровадити катастрофічні секторальні санкції. Більш того, Росія має в своєму розпорядженні і „інші засоби“ досягнення стратегічних цілей в Україні і застосовує їх з помітною ефективністю.

По-перше, військовий тиск Росії, погрози і звинувачення покликані змусити Київ прийняти нав'язаний федеративний устрій, при якому управляти країною буде складно, якщо не неможливо.

По-друге, постійна дестабілізація і насильство, спровоковане Росією, відволікає київську владу від реалізації деяких необхідних болісних реформ для модернізації і демократизації.

По-третє, дії Кремля серйозно підривають економіку України. Загострення бойових дій

в серпні, наприклад, разом обвалили українські еврооблігації на 44 базисних пункти, змусивши інвесторів з усього світу вимагати більш високих дивідендів за активами, які вони могли б придбати в Україні.

По-четверте, Росія може розморозити конфлікти поблизу кордонів України, в тому числі і в Молдові, що зробить Україну набагато менш привабливою для більшості зарубіжних інвесторів.

По-п'яте, Росія, в якості складової частини своєї гібридної війни на додаток до військових, економічних і кібертехнологічних засобів, веде також і психологічну війну проти України, щоб нав'язати їй відчуття безвиході і відчаю.

Простіше кажучи, „інші засоби“ Росії – витончені, але вкрай згубні, являють собою загрозу, через яку потрібно бити в усі дзвони на Заході.

Україна зі свого боку також повинна вжити заходів, щоб відбити цю вбивчу політику Кремля. Це означає, що київський уряд повинен подолати десятиліття провалів фундаментальних економічних реформ, придушити всюдишущу корупцію, а політичні партії України мають оволодіти мистецтвом політичного компромісу і бути напоготові проти різних форм екстремізму.

Заходів, однак, потрібно проводити набагато ефективнішу політику щодо України та Росії. Він має бути готовий застосовувати істотні контрзаходи проти російського тиску і агресії і не робити вигляд, що все це – нормальна ситуація, чого домагався В. Путін у на саміті „Великої двадцятки“.

Захід також не повинен відбирати від України явну перспективу вступу в ЕС і НАТО з вільної волі українського народу. Далі Захід має серйозно фінансово підтримати життєво важливі на нинішній час українські реформи. Захід та зокрема Європейський Союз повинен ширше відкрити свої ринки для українських товарів.

Щоб виконати все це, йому потрібно зрозуміти, що його підлабузництво перед Росією або відмежування від Києва грають на користь стратегії Москви.

„Газета по-українськи“, 2 вересня

Аурел Бравн – канадський політолог, експерт з міжнародних взаємин, Оттава.

Політолог Френсіс Фукуяма: „Україна може надихати інші країни“

Відомий американський філософ та політолог Френсіс Фукуяма прочитав у Львові відкриту лекцію на тему „Корупція і прогрес державних реформ в Україні“. Під час зустрічі автор фундаментальної книги „Кінець історії і остання людина“ обговорив сучасний етап розвитку світу з точки зору глобальної політики, коротко розповів про політичну ситуацію у США, а також заторкнув декілька проблем України. Далі представлені найцікавіші думки автора зі світовим ім'ям.

У понад 100 держав світу зараз діє демократична форма правління і процедура проведення виборів. Це близько дві третини країн світу. Водночас ми спостерігаємо так звану реверсію демократизації. Впродовж 10 років дослідження, які проводить організація „Freedom House“, сигналізують про занепад демократії.

Авторитарні режими стають все самовпевненішими, і ми вже зараз бачимо наслідки цієї самовпевненості. Мова йде, зокрема, про Росію та Володимира Путіна. Цей політик створив націоналістичну агресивну форму напівавторитарного режиму, а також квазідемократичний уряд, який має дуже багато амбіцій. Незважаючи на те, що падіння цін на нафту має величезний тиск на економіку Росії, ця країна продовжує зміцнювати свої авторитарні позиції.

Те саме можна сказати і про Китай. Через 15-20 років ми зможемо говорити про цю країну як про найбільшу економічну силу у світі.

В контексті протистояння між ліберальною демократією з ринковою економікою та між авторитарним режимом з командною формою економіки, варто згадати про так званий патримоніальний уряд. Такий уряд може проводити демократичні вибори, як, наприклад, це відбувається в Росії, але при цьому система функціонує лише в цілях „інсайдерів“. Суть цього режиму полягає у тому, що він здатен сам себе утримати, оскільки державні ресурси розподілені між елітою. Ця еліта використовує силу, аби зміцнити свою фінансову позицію, а фінансову позицію в свою чергу використовує для зміцнення влади. Це той режим, який створив в Україні Віктор Янукович і проти якого боровся Євромайдан.

Ще одна актуальна проблема – формування демократичного, але водночас нетолерантного націоналізму. Я часто згадую про Росію та

(Закінчення на стор. 16)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Бронезилетів не дочекалися

КИЇВ. – Головна військова прокуратура повідомила 9 вересня про підозру у вчиненні розтрата бюджетних коштів в особливо великих розмірах п'яти службовим особам Міністерства оборони. Досудове розслідування встановило, що підозрювані у травні-жовтні 2014 року підписали ряд угод на постачання бронезилетів і кулазахисних шоломів для потреб Збройних сил України, у яких ціну майна незаконно визначено з урахуванням податку на додану вартість. Підписані документи стали підставою для незаконного перерахування комерційному підприємству з рахунку Міністерства оборони 30.7 млн. грн. Слідчі дії тривають. („Українська правда“)

■ З'явилася нова авіокомпанія

КИЇВ. – 12 вересня ліцензію від Державної авіаційної служби на здійснення пасажирських перевезень отримала авіокомпанія „Анда Ейр“ – український чартерний авіоперевізник, заснований в 2015 році. Власниками „Анда Ейр“ зазначені Георгій Аванесов і Сергій Шаменко. Останній також є директором компанії. У липні „Анда Ейр“ отримала перший літак McDonnell Douglas MD-83, а також плянувала отримати Boeing 737-400. Компанія плянує літати в Болгарію, Албанію і Грузію. („День“)

■ Сміття привезуть до Миколаєва

МИКОЛАЇВ. – Міський полігон буде тимчасово приймати сміття зі Львова. 12 вересня про це повідомив міський голова Миколаєва Олександр Сенкевич. Він пояснив, що підписав відповідне розпорядження після того, як до нього звернувся Львівський міський голова Андрій Садовий. „На сьогоднішній день до кінця не вирішена ситуація з Грибовицьким звалищем. Я вважаю, це правильно, що міста України допомагають Львову з утилізацією твердих побутових відходів“, – заявив О. Сенкевич. (УНІАН)

■ Номери віддали чужинцям

ЛьВІВ. – У Львові затримали 12 вересня серійного викрадача номерних знаків з автомобілів польської, угорської реєстрації, а також з авта, що належить консульству однієї з держав. Працівники Личаківського відділу поліції викрили зловмисника та повернули викрадені номери власникам. 31-річний львів'янин протягом п'яти днів крав номерні знаки з авт. Проводиться досудове розслідування. (УНІАН)

■ Україна повертає вкрадене

КИЇВ. – У Нідерлянди найближчим часом повернуться п'ять картин, які у 2005 році були викрадені з голяндського музею Вестфріс у місті Горн і нещодавно знайдені в Україні. Українські та голяндські правоохоронці 12 вересня погодили передання викрадених робіт Посольству Нідерландів у Києві. 9-10 січня 2005 року з музею зникла колекція з 24 картин і 70 виробів зі срібла. У липні 2015 року дві особи поінформували голяндське посольство, що володіють повною колекцією картин, викрадених з музею і зажадали викуп у 50 млн. євро. Служба безпеки України повідомила, що знайшла чотири викрадені картини. Згодом з'явилась інформація про ще одну картину з колекції. („Українформ“)

■ Визначено фільм на конкурс

КИЇВ. – Документальний фільм Романа Бондарчука „Українські шерифи“ претендуватиме на премію Американської кіноакадемії у категорії „Фільм чужоземною мовою від України“. Цей фільм 8 вересня відібрав Український оскарівський комітет, який розглядав також художні драми „Гніздо горлиці“ режисера Тараса Ткаченка і „Пісня пісень“ Єви Нейман. Претендентів на нагороду визначатиме Американська кіноакадемія. Фільм „Українські шерифи“ розповідає про жителів села Стара Збур'ївка на Херсонщині, які допомагають громаді як правоохоронці. Фільм уже відзначили на Амстердамському фестивалі документальних фільмів IDFA і на польському кінофестивалі „Docs against Gravity“. (BBC)

АМЕРИКА І СВІТ

■ „Найбільша загроза” економіці США

НЮ-Йорк. – Організація „Бенкрейт”, яка спостерегає за подіями в банківській сфері, оприлюднила 13 вересня вислід опитувань американців про економіку США. Несподіванкою були відповіді, які вказують, що більшість американців вважає, що президентські вибори є „найбільшою загрозою для економіки США впродовж наступних шести місяців”. Так відповіли понад 60 відс. республіканці і понад 70 відс. демократи. На другому місці був „тероризм”, на який вказали 12 відс. опитуваних. Окремі опитування в червні вказали, що серед керівників найбільших 500 американських компаній 58 відс. підтримують кандидатуру демократичного кандидата Гиларі Клінтон, а 42 відс. підтримують республіканця Дональда Трампа. (*U.S. News & World Report*)

■ Північна Корея просить допомоги

ТОКІО. — Згідно зі звітами міжнародних працівників для гуманітарної допомоги, котрі відідали Північну Корею минулого тижня, великі повені, які спустошили країну минулого місяця, спричинили набагато більше шкоди, ніж спочатку думалося. Внаслідок цього понад 100 тис. осіб залишилося бездомними, 133 загинуло, а 395 пропало безвісти. Приблизно 600 тис. осіб не мають доступу до води. Тепер Пхеньян змушений звернутися до світової спільноти за поміччю, а одночасно світ засуджує його за проведення нелегальних випробувань ядерної зброї. 9 вересня Президент Кім Джонг Ун наказав провести вже п'яте – досі найбільше – випробування ядерної зброї, викликаючи міжнародний осуд та санкції проти його режиму. (*The Washington Post*)

■ Розслідування виборів у Філадельфії

ФІЛАДЕЛЬФІЯ. — На президентських виборах в 2012 році, республіканський кандидат Мит Ромні не одержав жодних голосів у 50 виборчих дільницях Філадельфії. Деякі політичні кола підсудили думку, що це мусило статися внаслідок шахрайства. Але 12 вересня незалежні й республіканські розслідування прийшли до висновку, що М. Ромні дійсно не отримав жодного голосу в цих 50 дільницях – із 1,687 у місті – тому що там у переважаючій більшості проживають демократи й афроамериканці. Серед усіх зареєстрованих виборців у Філадельфії на кожного республіканського виборця припадають аж сім демократичних. Від 1952 року всі посади місця були демократами. (*The Philadelphia Inquirer*)

■ США критикують Південний Судан

НЮ-Йорк. — Посол США до ООН Саманта Павер видала заяву 10 вересня, критикуючи уряд Південного Судану за переслідування активістів за громадянські права, котрі зустрілися з делегацією Ради Безпеки ООН, яка відвідала цю недавно створену державу. С. Павер сказала, що делегація спостерігала жахливі життєві обставини серед цивільного населення, яке терпить від конфлікту між урядовими військами та повстанцями. Посол додала, що південносуданський уряд повинен заохочувати, а не придушувати голоси активістів, котрі „мирно організуються й надають конструктивну критику”. (*Associated Press*)

■ Олімпійський комітет покарав плавця

КОЛЬОРАДО-СПРІНГС, Кольорадо. — Олімпійський комітет США та Організація плавання США, яка є найвищим плавацьким об'єднанням в Америці, повідомили 8 вересня про покарання американського плавця Раєна Лакте, котрий, разом з трьома колегами з американської олімпійської команди викликав скандал, внаслідок своєї п'ятики на Олімпіаді в Бразилії минулого місяця. Р. Лакте втратив 100 тис. дол. бонусу, які він мав отримати за свої здобуті медалі. Також він не може брати участі в плавацьких змаганнях аж до кінця червня наступного року. Це означає, що він не зможе кваліфікуватися на світовий чемпіонат з плавання, який відбудеться в липні 2017 року в Будапешті. Він теж не братиме участі у відвідинх Білого Дому олімпійською командою. (*USA Today*)

ТОЧКА ЗОРУ

У боротьбі потрібна українська книжка російською мовою

Левко Хмельковський

Ідеологічна війна Росії проти України у розпалі. 6 липня оглядач Алекс Зоркий оприлюднив на сторінці інтернет-порталу „Преса України” свою статтю „Російська книга, як отруйний продукт у привабливій упаковці”.

Він пише: „Багато хто з патріотів України за те, щоб антиукраїнська література взагалі не потрапляла на територію нашої держави. Але не усі підприємці є свідомими громадянами, тому принципи торгівельної вигоди покищо перемагають патріотичні гасла про те, що під час війни треба обмежити будь-які торгівельні стосунки з Росією. Причому саме література агресора може мати отруйний зміст. На відміну від України в російській сучасній літературі кристалізувався стиль, в якому, як і в радянські часи, оспівується імперська і часом шовіністська сутність сучасного російського суспільства. Усю російську літературу, як в часи СРСР, вичитує і затверджує сучасний відділ пропаганди Федеральної служби безпеки. На український книжковий ринок потрапляють книжки, що під виглядом науково-історичних досліджень, або в контексті розважального жанру несуть ідеї „величі Російської імперії” та „сутності російського миру”. Минулого року навіть був оприлюднений список із такими книжками, який налічував 40 найменувань. Із „ватниками” на сході нам і так ще боротися дуже довго, не варто давати живлення для їхнього фундаменту”.

Така позиція не викликає жодного сумніву. З початку 2016 року вступила в силу угода про Асоціацію України з Євросоюзом. Україна і Росія обмінялися заборонами на перетин кордону для низки товарів, переважно продуктових. 16 січня директор видавництва „Фоліо” Олександр Красовицький оприлюднив ініціативу депутата Остапа Семерака про заборону ввезення книг з Росії. Останній пропонує заборонити ввезення книг та іншої друкованої продукції, виробленої в Росії, а О. Красовицький пропонує доповнити це тим, щоб зробити Україну офіційно двомовною країною для видавництва книг.

Директор харківського видавництва „Наш Формат” Антон Мартинов докладно розглядає цю проблему: „Незважаючи на те, що 99 відс. книг „Наш Формат” принципово видає українською мовою, я проти тотальної заборони завезення російських книг. Ми до цього не готові. На мою думку, ми можемо обговорювати питання квотування російської книги у продажу в торгових точках, щоб українська книга могла потрапити на схід України, де закупники у книжкових крамницях просто не бачать сенсу ставити українську книжку на полиці, вважаючи, що попиту на неї не буде. Але це все має відбуватися за умови прозорого і комплексного підходу. Потрібні дієві і прості інструменти, які б, в першу чергу, не переобтяжували зайвою роботою книготорговців, а допомагали познайомити кінцевого споживача з українською книгою там, де вона не представлена”.

Він також зауважив: „За деякими оцінками, розмір українського книжкового ринку нині складає 2-4 відс. від усього російського (колись цифри були на рівні 8-15 відс.). Наразі, офіційно російська книжка представлена в Україні набагато слабше, ніж це було два роки тому. Попит на російську книгу впав майже в половину, хоча продовжує залишатися на високому рівні. Якісні видання українською починають заміщувати російські аналоги. У кінцевого споживача швидко зникає мовний бар'єр, особливо, коли книга українського виробництва коштує в два рази дешевше за російську, або коли український видавець краще представлений у торгових мережах. З огляду

на конкуренцію у отриманні прав на україномовні перекладні видання, що значно загострилась, я можу зробити висновок, що ринок рухається у правильному напрямку і протягом наступних років ми побачимо якісно оновлений асортимент українських видавців. Прогрес у цьому напрямку насправді є. Ми бачимо збільшення попиту на українську книгу з боку населення, що видно з рівня відвідування книжкових виставок. Українські книгарні, магазини та інтернет-магазини також повертаються до активних українських видавців обличчям, хоча часто, тут прогрес найповільніший.

На мою думку, визнати російську мову в Україні, фактично, офіційною, отже, мати можливість купувати права на переклад російською і видавати ці книги в Україні – прогративна стратегія для України. За останні 20 років ми дійсно не створили ринку праці у видавничій галузі. Нам бракує кваліфікованих виконавців: перекладачів, редакторів, коректорів. На відміну від росіян, які потужно працювали весь цей час над питаннями підготовки кадрів. Але ще не все втрачено – ми поступово збираємо кваліфіковані кадри по всій Україні”.

Учасники цих дискусій, на мою думку, не зауважили важливої реальності: попри зростання числа видань і накладів українською мовою, добра половина населення України усе ще читає книги російською мовою і надія на перехід цих читачів на державну мову усе ще слабка. Тобто ці люди усе ще отримують „отруйний продукт у привабливій упаковці”.

Коли Росія атакує Україну своїми книжками, Україні варто вдаватися до контратаки і протиставити цій літературі українські видання російською мовою. Це можуть бути переклади історичних досліджень, публіцистика, оригінальні художні твори на сучасні теми. Цей шлях я випробував, коли український видавець Олександр Третяков випустив російською мовою щоденник мого покійного сина Фелікса Хмельковського за 1986-1987 роки, коли він був інженером-механіком Тихоокеанської флотії СРСР і щодня записував усі події тодішнього військово-морського життя. 200 примірників книги були подаровані у Києві учасникам конференції Спільки офіцерів України, які високо оцінили видання, як дуже потрібне для тих, хто тужить за радянським минулим.

Відомий знавець української літератури д-р Володимир Поліщук, письменник, завідувач катедри української літератури і порівняльного літературознавства Черкаського національного університету ім. Богдана Хмельницького зауважив, що автор щоденника – „людина з багатим внутрішнім світом у протистоянні не тільки з затхлістю військової служби, а й із дегуманізуючою ортодоксією політсистеми”. Але за кордоном було висловлене незадоволення появою цієї книжки російською мовою (на кораблях української мови тоді не було).

Тепер Україні і Росії потрібна книжка російською мовою про події національно-визвольної боротьби, щоб донести до читача правду про Симона Петлюру і Степана Бандеру, про Крути і УПА, про Майдан і війну на Донбасі. Треба боротися, а не сидіти ображеними на хуторах в чеканні, що росіяни колись почнуть читати українською мовою. Варто пригадати, що Тарас Шевченко писав усю прозу російською мовою і цим наблизив Україну до тодішнього розумного читача.

Революційним був би крок видавництва, яке узялося б за такі видання саме для російськомовних читачів в Україні і для росіян в Росії. Спротив пропаганді вимагає таких же рішучих кроків, до яких вдається ворог.

Передплачайте і читайте „Свободу”

Відділ передплати:

- Понад 120 років на службі діаспорі
- найповніша інформація з життя українських громад в Америці
- електронний архів – www.svoboda-news.com

973-292-9800 дод. 3042

З ІСТОРІЇ ЦЕРКВИ

Актуальне питання для українця-християнина

Аскольд Лозинський

21 листопада 1964 року Папа Павло VI проголосив, що Другий Вселенський Собор прийняв рішення про Східні Католицькі Церкви під заголовком „Патріархати Східного Обряду”, де стверджено, що патріарший устрій є традиційним способом управління у Східних Церквах і що Собор бажає, щоб там, де це потрібно, нові патріархати були створені.

В самому тексті окреслено їх значення і роля: „Патріархи з своїми синодами є найвищим авторитетом для всіх справ Патріархату, включно з правом встановлення нових епархій і призначення єпископів їхнього обряду у територіальних границях Патріархату, без відібрання від Римського Понтифіка його необмеженого права втручатися в індивідуальні справи”.

У вересні-жовтні 1969 року відбувся Синод українських єпископів в Українському Католицькому Університеті у Римі. На завершення Синоду, за підписом всіх учасників подано прохання, разом з текстом запропонованої Конституції патріархальної структури Української Католицької Церкви, до Верховного Понтифіка, а також прохання піднести Верховного Архієпископа УКЦ Йосифа Сліпого до рангу Києво-Галицького Патріарха. До цього прохання пізніше долучився відсутній на Синоді Архієпископ Амврозій Сенишин з Філядельфії хоча раніше він фактично вважав, що прохання про патріархат УКЦ було не на часі.

У грудні 1969 році Ватикан в особі Папи Павла VI послав свого особистого представника Кардинала Максиміліана де Фюрстенберга до США на відзначення 10-річчя Архієпархії Української Католицької Церкви у Філядельфії. На прохання Українського Конгресового Комітету Америки, у резиденції Архієпископа А. Сенишина відбулася зустріч представників УККА з тим кардиналом. Головною темою дискусії була справа Патріархату УКЦ. Про цю зустріч докладно оповідає Єпископ Василь Лостен у своїй недавно виданій англійській книжці під заголовком „Архієпископ Амврозій Сенишин і його візія Української Католицької Церкви в Америці”.

У своїй відповіді Кардинал М. де Фюрстенберг вказав на три головні компоненти питання щодо патріархатів Східних Церков у Вселенській Церкві: Другий Ватиканський Вселенський Собор прийняв рішення про оформлення патріархатів. Оформлення патріархату – це прерогатива Верховного Понтифіка або Вселенського Собору. Патріарх повинен мати юрисдикцію над вірними на території патріархату.

Далі кардинал наголосив, що всі звернення повинні бути подані до Верховного Понтифіка або Секретаря Ватикану. Найголовніше – Кардинал М. де Фюрстенберг сказав, що справа Патріархату УКЦ є дуже складна тому, що цієї Церкви не існує на території України, тобто на території запропонованого патріархату, й оформлення патріархату у цій ситуації може спричинити там додаткові переслідування проти тамтешніх вірних.

В ретроспективі і при об'єктивній аналізі ситуації, а також тексту рішення Вселенсько-

го Собору, мабуть було передчасним з сторони Синоду Єпископів УКЦ 1969 року звертатися з своєю пропозицією. Архієпископ А. Сенишин зазнав чимало критики з боку вірних УКЦ за своє інакше розуміння цього питання, але, швидше за все, – критики несправедливої.

Верховний Архієпископ Й. Сліпий тлумачив рішення Вселенського Собору інакше, покладаючись на церковну і духовну юрисдикцію, хоча не територіальну. Однак, Ватикан мав право на своє тлумачення, яке було узгоджене з текстом рішення Собору, а Верховний Понтифік остаточно мав право приймати рішення згідно з цим тлумаченням.

Від того рішення Собору минуло 52 роки, а від звернення Синоду – 47 років. За цей час відійшли у вічність тодішній Верховний Понтифік і Верховний Архієпископ УКЦ, прийшли і відійшли ще три Верховні Понтифіки і ще два Верховні Архієпископи УКЦ. Сьогоднішній Верховний Понтифік і новий Верховний Архієпископ. А найголовніше – Україна стала незалежною державою, і Українська Греко-Католицька Церква зайняла своєю юрисдикцією Києво-Галицьку територію. Тобто змінилося дуже багато, бо виконано усі передумови – навіть за тлумаченням Ватикану.

Тільки не змінилося ніщо у проголошенні патріархату Верховним Понтифіком. А вірні і духовенство УГКЦ називають Верховного Архієпископа Святослава Патріархом, інші – просто Верховним Архієпископом. Журнал „Патріархат” перестав фактично писати на цю тему – мабуть, під хибним враженням, що Патріархат УКЦ – це dokonаний факт. Ватикан, а не Синод призначає єпископів УГКЦ. Колись при таких призначеннях були протести, і то дуже голосні, сьогодні ж просто приймається до відома. У пресовому повідомленні УГКЦ про зустріч з Папою у річницю безславного Львівського псевдособору, після його контроверсійних зустрічей Франциска з речниками Кремля, немає ні згадки, що розмова включала також і питання Патріархату УГКЦ.

Як це все розуміти? Не знаю, чи подано поновне прохання до Верховного Понтифіка від Синоду УГКЦ вже після 1991 року, чи все ще чекають на відповідь на прохання від 1969 року. Знаю тільки, що Верховний Понтифік Вселенської Католицької Церкви досі не проголосив Патріархату УГКЦ, попри те, що для цього існують всі передумови.

Отже, у 25 річницю проголошення незалежності української держави та оформлення територіальної юрисдикції УГКЦ, Синод УГКЦ має нагоду і обов'язок звернутися до Верховного Понтифіка з проханням виконати доручення Вселенського Собору з 1964 року. А тоді слово – за Верховним Понтифіком.

От нагода для Папи Франциска проявити братню душпастирську любов до українського народу. Це буде діло, давно заслужене нашою Церквою-страждальницею та жертівністю вірних тої Церкви. Такий чин, мабуть, і не пошкодить прикладом своїм для Вселенського Патріарха в Царгороді також.

Нью-Йорк

Вчитися у поляків...

(Закінчення зі стор. 2)

виступив перед українськими послами в Дипломатичній академії України. Виступ глави польської держави заслуговує на увагу фахівців. Зауважу, що за два роки перебування на посаді президент України не спромігся стисло викласти системне всебічне бачення зовнішньої політики України. Натомість вже через рік на посаді, виступаючи перед чужоземцями, Президент Польщі засвідчив таке бачення.

Зокрема визначені основні засади – примат міжнародного права у міждержавних взаєминах (безкомпромісність принципу територіальної цілісності держав), суверенітет, незалежність, право визначати свою долю (відсутність права у великих держав визначати долю менших); відмова від логіки міжнародних відносин,

заснованих на праві сили і розподілу сфер впливу; засади єдності вільного світу (розширення ЄС та НАТО). Одним з інструментів, що реалізують такі засади, на думку очільника Польщі, є „підвищення суб'єктності Центральної та Східної Європи”. Усе ці та інші програмні постулати виступу А. Дуди в Дипломатичній Академії України свідчать, що засадничо наш західній сусід є нашим другом.

Тому не потрібно битися в істериках польонофілії чи польонофобії. Треба вибудувувати підхід до розвитку взаємин з Польщею, який враховуватиме і стратегічний збіг інтересів, і наявність елементів антиукраїнської політики в Польщі.

Львівський культурологічний журнал „І”

Богдан Яременко – професійний дипломат, голова правління громадського Фонду „Майдан закордонних справ”, Київ.

АМЕРИКА І СВІТ

■ Спільні навчання Китаю та Росії

ПЕКІН. — Військово-морські сили (ВМС) Китаю та Росії розпочали спільні навчання 12 вересня в Південно-китайському морі. Про це повідомила офіційна китайська агенція „Хінгва”. Хоч обидві країни проводили спільні навчання у минулі роки, цьогорічні відбуваються вперше в Південно-китайському морі. Комуністичний Китай вже два роки висуває територіальні претензії на майже ціле море, не зважаючи на рішення міжнародного суду в липні, що Китай не має права на це, та ігноруючи протести сусідніх країн. Останніми місяцями Пекін гостро критикував присутність американських військових кораблів в регіоні. Одночасно з цими навчаннями ВМС США розпочали двотижневі навчання на відстані 2,000 миль на схід з участю 18 тис. осіб, 180 літаків та кораблів. („CNN”)

■ Індія та В'єтнам єднаються проти Китаю

ГАНОЙ, В'єтнам. — Прем'єр-міністр Індії Нарендра Моді зустрівся в Ганой з Прем'єром В'єтнаму Нгуєн Хван Пгуком. Під час розмов 3 вересня вони обговорили глибшу співпрацю між їхніми країнами та підписали 12 двосторонніх умов. Індія надала 500 млн. дол. кредиту В'єтнамові для „сприяння глибшої оборонної співпраці”. Обидва прем'єри видали спільну заяву про свободу навігації в Південно-китайському морі, на яке Китай має претензії. Найважливішим аспектом цієї зустрічі є їхня декларація, що стратегічне партнерство обидвох країн (від 2007 року) тепер також є „всеобіймаючим”. Н. Моді є першим індійським прем'єром, котрий відвідав В'єтнам за 15 років. („World Affairs Journal”)

■ Філіпіни не хочуть військ США

МАНІЛЯ. — Президент Філіпін Родріго Дутерті 12 вересня закликав США забрати свої війська з південного острова країни, тому що він побоюється, що це ускладнить боротьбу уряду проти ісламських терористів. Він сказав, що американські спецрозділи, які навчають філіпінські війська, можуть стати ціллю для терористів. Хоч Р. Дутерті казав в минулому, що прагне близької співпраці з США, його темпераментні вислови ставлять під сумнів американську військову присутність на Філіпінах. У своїй промові 12 вересня президент повторив свої закиди з попереднього тижня, що Америка вчинила звірства проти мусульман на філіпінському острові Джоло понад 100 років тому. („Reuters”)

■ Висліди виборів у Хорватії

ЗАГРЕБ. — Консервативна Хорватська демократична спілка здобула обмежену перемогу у парламентських виборах 11 вересня. Вона виграла 62 місця (із 161) у хорватському парламенті. Партія Соціальних демократів під проводом колишнього прем'єр-міністра Зорана Мілановича здобула 53 місця, хоч передвиборчі опитування вказували на її перемогу. Обидві партії тепер шукатимуть можливих партнерів для коаліції. („Bloomberg News”)

■ Виправдали колишнього губернатора

РІЧМОНД, Вірджинія. — Федеральні прокурори США відтягнули звинувачення в корупції проти колишнього губернатора Вірджинії Баба МекДонела, якому колись віщували світле майбутнє в Республіканській партії. Він і його дружина Морін були визнані винними в хабарництві в 2014 році і це закінчило його 22-річну політичну кар'єру. Але в червні цього року Верховний суд США одногласно відкинув цей вирок нижчого суду, кажучи, що хоч деякі дії Б. МекДонела були „неприємними”, вони не порушили федеральних законів проти хабарництва. Деякі стейтові законодавці і члени Конгресу з Вірджинії звернулися до Головного прокурора США Лорети Линч з проханням не судити Б. МекДонела знову. До них долучився і теперішній демократичний губернатор Тері МекАвліф. 8 вересня федеральний уряд зняв звинувачення проти колишнього губернатора та його дружини. („Associated Press”)

Президент визначив завдання України

У щорічному посланні до Верховної Ради Президент Петро Порошенко 6 вересня виклав своє бачення стратегічних напрямків розвитку України на найближчу перспективу. Він поділив своє послання на дві частини. Перша була присвячена питанням національної безпеки і оборони, а друга – економічним і соціальним питанням. Він закликав засвоїти лекції історії, коли замість демократії в Україні починалися анархія, отаманщина.

Голова центру політичних студій та аналітики „Ейдос“ Віктор Таран вже 7 вересня звернув увагу на заклик президента у політичній боротьбі не перейти ту межу, за якою замість демократії та європейських цінностей починаються хаос, анархія і отаманщина. В. Таран зауважив, що у парламенті є кілька фракцій, які підпадають під визначення отаманщини, починаючи з Олега Ляшка та Юлії Тимошенко. Ще у добу національно-визвольних змагань, Симон Петлюра, Євген Коновалець, Володимир Винниченко говорили, що найбільшою бідю було те, що українці не змогли об'єднатися. Група 1 грудня, до якої входять найбільші інтелектуали країни, перед початком нового політичного сезону висловилися про небезпеку популізму і закликала депутатів пропонувати конструктивні речі, важливі законодавчі ініціативи.

Підвищення добробуту кожного громадянина – головне завдання. Для досягнення такої мети потрібні мир, безпека та реформи. Ніхто в світі не буде захищати Україну так, як самі українці. Також в обороні Україна має спиратися на власну армію, на власний військово-промисловий комплекс. І сучасне військо озброєне й підготовлене до захисту України. Україна вийшла на тісний рівень співпраці з країнами НАТО, який вона буде поглиблювати аж до повного досягнення критеріїв членства. Стратегічною метою залишається вступ до НАТО. Водночас протягом найближчого року в низці європейських країн внаслідок виборів до влади можуть прийти політичні сили, які схильні до компромісів з Кремлем.

П. Порошенко заявив, що роздав доручення послам сприяти зміцненню міжнародної коаліції на підтримку України та запобігти зняттю санкцій з Росії до повного відновлення територіальної цілісності України.

Найбільш складною реформою є антикорупційна. Уже проведено масштабне очищення Служби безпеки України від зрадників та корупціонерів, з колишньої радянської міліції почали створювати українську поліцію. Облава на корупціонерів триває з широким розмахом.

Президент визнав, що в Україні існує бідність. В рамках співпраці з міжнародними фінансовими організаціями довелося піти на жорсткі і непопулярні реформи, особливо в тарифній сфері. Якби до них не вдалися, було б економічне і соціальне провалля. Не зважаючи на бідність, формування сучасної української політичної нації на засадах громадянського патріотизму йде прискореними темпами.

Неодноразово слова президента викликали в залі бурхливі оплески. „Народ України виступами нагодувати, напоїти і зробити його життя щасливим не можна. Сподіваюся, що виступ президента вселить в громадян України впевненість у завтрашньому дні“, – зазначив народний депутат Антон Геращенко.

ІСТОРІЯ

Кава з Галичини

Катерина Кричевська-Росандіч

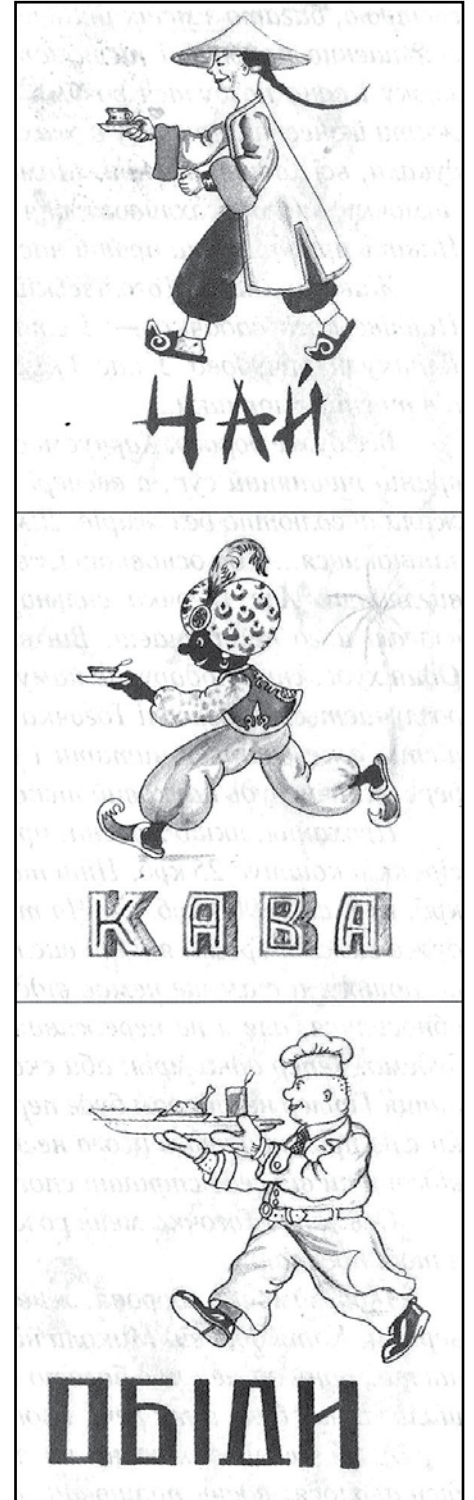
Коли у 1939 році Сталін і Гітлер поділили Східню Європу, з Галичини, Буковини та Волині почали привозити до київських крамниць „чужий“ крам, зокрема й справжню каву. Досі ми купували й пили так звану „каву“, зроблену хтозна з чого. А моя мама була фанаткою справжньої кави і коли мала нагоду пити таку каву, то вираз її обличчя був просто фантастичним.

І ось на Хрещатику, в одному з високих будинків на „безвіконній стороні“ з'явилась об'ява-реклама – жіноча голівка з усмішкою і філіжанкою кави. Щось там було написано, не пам'ятаю, що саме. Ми з мамою йшли Хрещатиком, побачили рекламу і мама сказала, що ми обов'язково повинні купити, щоб я спробувала, що таке справжня каву. Серед домашніх речей мама знайшла млинок до кави. Ми купили кілька кілограмів кави в зернях на розсип, бо каву була дуже дешева.

Мама зварила у каструлі каву і я пам'ятаю приємний запах її. Мені налили трошки з молоком. Я спробувала. Мушу сказати, що якогось особливого враження на мене та каву не справила. А мама, коли пила, то була в екстазі. Каву майже ніхто не купував, лише такі, як моя мама та моя вчителька французької мови.

Почалася війна, прийшли німці і батьки почали міняти картини на їжу та вугілля. Німці охоче купували картини і тепер на аукціонах в Німеччині виникають картини мого батька. Одна така картина з'явилась на аукціоні у Москві, датована 1944 роком. Вона була намальована у Празі, а в скрині на двірці у Відні зникла. Може, була вкрадена? І раптом я побачила картину з тієї скрині!

Але повернуся до кави. Коли німці зайняли Київ, мої батьки почали заробляти на життя картинами і малюванням портретів офіцерів німецької армії. Якимось мама варила в кухні каву, а в кімнаті позував батькові німецький офіцер. Запах кави дійшов до покою і німець зди-

Реклама 1942 року в окупованому німцями Києві. Малюнок Георгія Малакова.

вовано запитав, звідки цей чудовий запах? Коли німець дізнався, що мама має каву в зернях, то запропонував обміняти нашу каву на будь-що, що мама захоче – харчі, вугілля. Так мамині передвоєнні запаси стали частково нашим порятунком.

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Газета заснована у 1893 році

Видає Український Народний Союз

Головний редактор: Рома Гадзевич

Редактори: Левко Хмельковський, Петро Часто

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

☎ (973) 292-9800

E-mail: svoboda@svoboda-news.com

Fax (973) 644-9510

Website: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to:

Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата: \$90.00 на рік, \$50.00 на півроку.

Для членів УНСоюзу – \$80.00 на рік, \$45.00 на півроку.

Електронна версія (www.svoboda-news.com) – \$40.00.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda“.

Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ“

Адміністрація / Оголошення	Володимир Гончарик ☎ (973) 292-9800 x 3040 Fax (973) 644-9510 E-mail adukr@optonline.net
Передплата	Володимир Гончарик ☎ (973) 292-9800 x 3040 E-mail subscription@svoboda-news.com

Думки, висловлені в матеріалах, підписаних конкретним автором, не конче віддзеркалюють позицію редакції тижневика „Свобода“ або її видавця.

Наукове Товариство ім. Шевченка

в Америці

запрошує
на доповідь

д-ра Юрія Шевчука

викладача Колумбійського університету,
Директора Філологічної Секції НТШ-А

**Українська ідентичність сьогодні:
проблеми, виклики і перспективи**

**в суботу, 24 вересня 2016 року
о 5-ій годині по пол.**

в будинку НТШ
63 Fourth Ave (між 9-ою і 10-ою вулицями)
New York, NY 10003

ДОЛЕНОСНЕ ПИТАННЯ

Неприємна правда про державу та мову

Станіслав Біличенко

Століття національного поневолення закарбували в нас, українців, ігнорування соціально-політичної реальності, прагнення втечі за океан, в радості „гречкосіїв“, зрештою – в гумор.

Але з 1991 року ми прагнемо створити українську державу. У фундаментальному Акті про державну незалежність України 1991 року проголошується створення „самостійної української держави – України“. Однак, державу з назвою „Україна“ створити легко – а ось українську державу без гірких пігулок правди значно складніше.

Правда перша

Не існує теоретичних „російськомовних українців“ чи „україномовних росіян“. Існують громадяни України, які розмовляють або українською, або російською мовами.

Для України сам термін „національність“, запроваджений в СРСР, лише надав нову форму мовній самоідентифікації, яку за часів Російської імперії в переписах позначали „рідна мова“. Саме за мовою і визначали „національність“ – на відміну від громадянства чи підданства, яке дається якимсь законом або паспортом.

Тому фактично лише „рідна мова“ визначала кількість „українців“ чи „росіян“ в Російській імперії чи СРСР.

Зв'язок мови та належності до українського народу ніколи не розривався. Тому Тарас Шевченко ніколи не вважав українцем того, хто спілкувався російською мовою і вважав її за рідну. Саме тому „батькові нації“ ніколи б не прийшло в голову назвати Крим – Україною, так само як і для Степана Бандери чи Симона Петлюри та мільйонів наших предків – Україною була лише та територія, де більшість населення розмовляла українською мовою.

Тому й при спробі створити українцями територіально-політичну державну структуру, її межі прив'язувались до меж поширення української мови; часто це називалось „українські етнічні території“. При цьому до ери урбанізації визначальними були сільські території, а не міста.

Так само й Богдан Хмельницький прагнув вибити з під поляків лише ту територію, де більшість розмовляла українською мовою. Релігія в цьому пляні була некритичною.

Українці століттями не мали держави – але українці існували, як і українська культура. Саме тому, що українськість визначалась не проживанням на території Речі Посполитої, Російської, Австро-Угорської імперії чи рейхскомісаріату „Україна“ – а мовою, яку ми передавали крізь століття політичного, культурного рабства.

І співаючи рядок з гімну „І покажем, що ми браття козацького роду“, слід пам'ятати, що запорізьким козаком міг стати виключно той, хто спілкувався українською мовою. Про це ще в XIX ст. зазначив найвидатніший дослідник

козацтва Дмитро Яворницький. Він підкреслив, що цю умову, на відміну від інших, ніхто не порушував.

Юридичний кордон – це лише лінія на папері, а держава – лише політична конструкція. Не слід про це забувати. Якщо ми в черговий раз на століття втрачимо державу, критично важливо щоб вижили ми – як народ „українці“ та як „українська культура“.

Правда друга

Вона полягає в тому, що більшість політичних сучасних проблем українців криються у боротьбі мов.

Авторитетні наукові установи десятками соціологічних опитувань довели, що відмінність тих людей, які спілкуються російською або українською мовами – колосальна, часто погляди цих груп діаметрально протилежні.

При цьому це стосується як політики, так і релігії, спорту, улюблених пісень, свят та їжі, практично усього.

Наведу лише крихту.

Готові захищати Україну або зі зброєю в руках або у волонтерському русі		
Україномовні	Двомовні	Російськомовні
60.5 відс.	45.4 відс.	33.4 відс.

Війна на Сході – загарбницька війна Росії проти України		
Україномовні	Двомовні	Російськомовні
64.6 відс.	41.7 відс.	25.3 відс.

Правда третя

Опитування свідчать про те, що серед російськомовних (де-факто – росіян-громадян України) повільно зростає почуття патріотизму як відданість державі, але не українському народові.

Багатьом здається, що це однозначно добре. Насправді, в Україні може народитись не культурно-ментальна частина Росії, як-от Крим та так звані Донецька і Луганська „народні республіки“ – а європейська, демократична російськомовна держава під формальною назвою „Україна“.

Російськомовні, що орієнтовані на інтеграцію з Росією, – „непопулярні“ і мають тенденцію до чисельного зменшення.

А от для патріотів України – росіян (російськомовних) та українців (україномовних) російська та відповідно українська мова, як і держава „Україна“, можуть стати показником самосвідомості, яку кожна група прагнучиме політично захистити в освіті, побуті, культурі, засобах масової інформації тощо.

Протиборство може піти за трьома сценаріями.

Або українці програють і розчиняться в європейській, демократичній „русской“ Україні.

Або росіяни-патріоти України, зрісши чисельно до певної межі, почнуть поступово танути, переходячи на українську мову, асимі-

люватись серед українців.

Або дві групи розірвуть Україну на дві європейські, демократичні – але різномовні держави.

Правда четверта

Не поважають українців та інших сусідів „неросіян“ – не німкеня Катерина II, не грузин Сталін чи Путін – а самі росіяни. Відповідні правителі були в росіян, бо саме росіяни хотіли загарбання нових територій (з населенням чи без – не принципово), що дає їм „величіє Росії“. Тому росіяни найбільше пишаться армією, полководцями, перемогами у війнах та правителями, за яких Росія розширилась найбільше. Опитування свідчать, що пишаться Сталіном, Петром I, Катериною II, Путіним – саме „пересічні“ росіяни.

Цю правду не люблять в Україні. Хоча зараз все більше людей виліковуються від ілюзії „гарних росіян“ при їх „поганих правителях“.

Відомий волонтер, засновник фонду „Кри-ла Фенікса“ Юрій Бірюков визнав: „Звинувачувати у всіх бідах Путіна – це те саме, що звинувачувати в Голодоморі особисто Сталіна... Путін лише „екстракт“ всієї цієї публіки. Не тіште себе ілюзіями, не в ньому справа. Справа у ворогові біля наших кордонів, під назвою Росія. Справа в росіянах. Там є 10-15-20 відс. більш-менш тверезомислячих. Коли цей царьок помре, вони „оберуть“ наступного. Такого ж, а може, ще гіршого“.

Після того, як російські найманці захопили частину України – саме 58 відс. громадян Росії погано ставляться до України (липень 2016, опитування „Левада-Центру“). Натомість в Україні, яка постраждала від росіян, картина протилежна: нейтрально до росіян ставляться 37.9 відс., позитивно 29.9 відс., негативно – 23.1 відс.

То хто ж на кого напав, і хто на кого за це образився?

Істотна при цьому різниця за мовою:

Ставлення до громадян Росії			
	Україномовні	Двомовні	Російськомовні
Негативне	32.4 відс.	17.8 відс.	9.4 відс.
Позитивне	19.4 відс.	35.0 відс.	46.0 відс.

Отже, нам ще доведеться лікуватись від ілюзії „братського народу“, яким керують „небратські правителі“.

Чекає на нас і усвідомлення слів Акту про державну незалежність України про створення „української держави – України“.

Чекає на нас і усвідомлення справжніх меж України, яке до нас зрозуміли Т. Шевченко, Б. Хмельницький, Михайло Грушевський та С. Бандера.

Чекає багатьох і українська мова та „козацький рід“, до якого приймали лише „україномовних“.

Ми лише на початку усвідомлення того, що українці часто творили власні держави з різними „назвами“ – але ключовим завжди була українська етнічна сутність таких держав. Сутність, у якій мова є центральним елементом.

„Українська правда“, 3 вересня

Станіслав Біличенко – український політолог, Київ.

Вивчаймо українську мову

Доктор філологічних наук Олександр Пономарів відповідає на запитання читачів ВВС. Початок у „Свободі“ 22 січня, 12 лютого, 4 березня, 15 квітня, 13 травня, 8 липня і 19 серпня.

Чи слова володілець і власник є синонімами?

Слова володілець і власник не є синонімами. Володіння – один з аспектів права власності, поряд із використанням і розпорядженням. Саме тому в цивільному праві особа може бути володільцем, не будучи при цьому власником.

Слово володілець є однією з найгірших кальок з російської мови. Тому в загальнонародній мові в такому випадку краще казати тимчасовий власник.

Як буде в родовому відмінку словосполучення кримські татари: кримських татар чи татарів?

Родовий відмінок множини від татар – татар. Нульове закінчення мають іменники з

суфіксом -ин-, який випадає в називаному відмінку множини: болгарин – болгар, родовий відмінок – болгар. Так само вірменин – вірмени, вірмен, татарин – татари, татар. Але чех – чехи, чехів; француз – француз, французів. Отже, кримські татари – кримських татар.

Який прикметник від топоніма Мангуш?

Від Мангуш прикметник буде мангуський, як від чуваш – чуваський.

Чи має право на життя слово цьогоріч? Останнім часом його дуже активно вживають журналісти.

Цей прислівник має право на існування в українській мові. Цьогоріч утворене від цьо-

го року, цьогорічний, отже ні про яку річ або предмет тут не йдеться. До речі, слово річ у значення мова в сучасній українській мові застаріле. Погано лише, що використовуючи цьогоріч, журналісти забувають про його синоніми: цього року, у цьому році.

Чи треба ставити крапку після скорочення гривня – грн. Державний стандарт України подає без крапки, а от у підручниках математики її ставлять. Як правильно?

Щодо крапки після грн, то згідно зі стандартом, її ставити не потрібно.

Свої запитання надсилайте на адресу bbc.ukrainian.kiev@bbc.co.uk, вказавши в темі листа „Запитання до професора Пономарева“. Якщо ви хочете запитати про значення котрогось слова, будь ласка, спочатку загляньте до словника – можливо, там уже є відповідь на ваше запитання.

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Фестиваль у Пармі святкував відновлення незалежності України

Василь Романчук

ПАРМА, Огайо. – В „Українсько-му селі“ Парми щорічний український фестиваль співпав з святкуванням 25-ліття відновлення незалежності України. Отож, одразу після паради люди попрямували до парафіяльного Астроному, де за традицією зібралися в дружньому родинному колі не лише українці, а й представники інших національностей, які мешкають на тер-

ні Великого Клівленду.

Біля Астроному розмістилися різнобарвні намети з різним крамом. На фестивалі можна було придбати вишукані вишиванки, рушники, сукні і киптарі та різні запаски і крайки, сервети та обруси, прикраси, перстні і браслети, гердани і намиста. Багатим був вибір аудіо- і відеопродукції національного змісту, української літератури, картин місцевих художників, витворів з кераміки та дерева і

До пожертви на автомобіль міг долучитися кожен.

На сцені – вокальний жіночий гурт „Зоря”. (Фото: Василь Романчук)

шкіри. Гостей частували смачними українськими стравами та різноманітними ласощами.

Для дітей були конкурси, спортивні змагання та принади. Найбільшою принадою стало катання на тракторі з причепом, на якому замість лав лежали пачки соломи.

Увагу присутніх привернув розфарбований автомобіль, який активісти „Клівленд-Майдану“ готують до відправки на схід України. Це вже десяте авто. До речі,

кожен бажаючий міг долучитися до пожертви для цієї мети.

У мистецькій програмі виступили художні колективи Великого Клівленду, серед яких вокальний жіночий гурт „Зоря”, відомий танцювальний ансамбль „Каштан” та окремі виконавці й читці. Забавляв публіку вокально-інструментальний гурт, у виконанні якого лунали українські пісні і танцювальні мелодії. У льотерії розігрувалися цікаві речі.

Відбувся перегляд фільму Дам'яна Колодія

Левко Хмельковський

ПЕРТ-АМБОЙ, Нью-Джерсі. – 11 вересня у залі Української католицької церкви Успіння Божої Матері відбувся громадський перегляд документального фільму Дам'яна Колодія „Воля або смерть!”, який організував 135-ий Відділ Союзу Українок Америки (голова Надія Дейнека).

Автора фільму, кінорежисера Д. Колодія представив настоятель храму о. Іван Турик. Це вже другий фільм кінемистця про Україну. Перший фільм „Помаранчеві хроніки” був присвячений подіям 2004 року на київському Майдані, коли автор стрічки поїхав в Україну як спостерігач на виборах.

У своїй промові о. І. Турик підкреслив, що цей фільм зворушує глядача до глибини душі, але він адресований передовсім американцям, щоб розповісти їм, що саме сталося в Україні під час Революції Гідності та після неї. Промовець подякував активістам СҀА за ідею показати фільм у парафії і вручив Д. Колодію грошовий дар на продовження його діяльності.

Д. Колодій розповів, що на фільм щойно подивилися мешканці Запоріжжя, Харкова, Маріуполя, він вже був показаний в ряді міст США і має побувати в містах Європи. Режисер відзначив розчарування, відчутне у населення України, яке чекало радикальних змін після Революції Гіднос-

ти, але зауважив, що вплив комуністичного світогляду, насадженого в часи СРСР, збережеться ще на ряд років.

Фільм починається цитатою з промови Патрика Генрі, яку він виголосив перед високопосадовцями на законодавчих зборах у Річмонді, Вірджинія, 23 березня 1775 року. У цій промові П. Генрі сказав: „Дайте мені волю, або дайте мені смерть!”. Президент Джордж Вашингтон пропонував йому посаду Державного секретаря, але П. Генрі відмовився.

У фільмі збережено хронікальну послідовність подій, які почалися з

студентського протесту проти відмови Віктора Януковича та його уряду від зближення з Європою і переросли у криваву бійню на Євромайдані. Дві третини фільму зняв сам Д. Колодій як безпосередній учасник подій і тепер можна висловити співчуття його батькам Олені та Олегові Колодіям, які пережили чимало тривожних днів і ночей, коли син перебував у вогні і стрілянині Майдану.

Кілька сюжетів фільму походять з інших джерел, зокрема втеча В. Януковича з його заміської резиденції, погрозна промова Володимира Путіна в Кремлі та жорстока розпра-

ва сепаратистів з полоненими українськими вояками. Але без цих додатків кінохроніка була б неповною.

У фільмі є чимало виступів учасників подій, записаних на Майдані, серед крові та смертей. Українською, російською та англійською мовами вони говорили, що не залишать боротьби до остаточної перемоги. Зворушила промова літньої жінки, яка сказала, що на Україну чекають важкі роки, але вона мусить перейти ці випробування, якщо хоче стати справді самостійною та заможною. З Ҁрунтовними коментарями впродовж фільму виступив Сергій Жижко, син політв'язнів, народжений на Колімі, один з засновників КонҀресу Українських Націоналістів. Участь у фільмі взяв також Юрій Саевич, український перекладач американських президентів, пластунок, колишній кореспондент „Голосу Америки” в Києві та головний редактор телепрограми „Вікно в Америку”. У фільмі показано жорстоке побиття його вояками „Беркута” на Майдані. Сказав своє слово також Річ Маєрс з Чикаго.

Д. Колодій сам коментував у камеру свої враження, свої відчуття, завжди був у кадрі. При цьому слід відзначити його гарну як для народженого у США українську мову. У створенні фільму йому допомагали монтажер Шон Мерфі, музичне оформлення – Фернандес Мартинес, інші добродії. Учасники фільму говорять багатьма мовами, тому на екрані відтворені написи з відповідним перекладом. Компанія „Київстар” фільм озвучить також російською мовою, щоб зробити його зрозумілим для росіян в Україні та Росії.

У США фільм можна придбати за 20 дол., звернувшись на електронні адреси: dkolodij@aol.com або olehk@aol.com.

Після перегляду відбулось обговорення фільму. Д. Колодій відповів на запитання присутніх.

Учасники перегляду фільму (зліва): Олена Колодій, о. Іван Турик, Олег Колодій, Дам'ян Колодій, Люся Дзьоба, організатор перегляду Еміль Брандафі, Леся Кучірка. (Фото: Левко Хмельковський)

Передплачуйте і читайте „Свободу”

- Понад 120 років на службі діаспорі
- найповніша інформація з життя українських громад в Америці
- електронний архів – www.svoboda-news.com

Відділ передплати:

973-292-9800 дод. 3042

УКРАЇНСТВО В СВІТІ

Фільм „Спадок нації“ показали в Бельгії

Марічка Галабурда-Чигрин

БРЮСЕЛЬ. – Після успішних показів фільму „Спадок нації“ в кількох містах Німеччини та Чехії, автори стрічки приїхали до Бельгії. Девіз фільму – „Вишити, щоб вижити“. Фільм „Спадок нації“ вийшов навесні цього року, він триває 86 хвилин.

Перший показ відбувся 1 вересня в приміщенні Посольства України у Бельгії. Пресова служба Посольства подала: „Фільм, який створили режисери Леся Воронюк і Олександр Ткачук, розповідає про етнографічні особливості національної української сорочки та пов'язані з нею традиції, а також про людські історії, де йдеться про те, що вишиванка – це символ і оберіг багатьох поколінь українців. Особливе місце у стрічці приділено ролі вишиванки, як символу нескореності і боротьби українців за свободу і незалежність, включаючи протистояння російській агресії сьогодні“.

„Сучасна тенденція вишиванки є такою, що майстрині, які працюють ручною вишивкою, намагаються зберегти автентичність. Фабрики, які працюють масово, спрощують орнаменти“, – розповіла Л. Воронюк. О. Ткачук відзначив, що „феномен і унікальність вишиванки полягає в унікальності української жінки, кожна з яких намагається вишити свою сорочку якнайкраще“.

Л. Воронюк та О. Ткачук стали одними із ініціаторів „Всесвітнього дня вишиванки“. Репортаж про показ фільму в Льежі подав журналіст Радіо Свобода Віталій Єремица. В Льежі фільм

Автори фільму Леся Воронюк (зліва) і Олександр Ткачук з головою Об'єднання Українок Бельгії Наталею Осташ.

висвітлили 2 вересня в Українському культурному центрі ім. св. Софії. Гостей вітала голова відділу в Льежі Об'єднання Українок Бельгії (ОУБ) Галина Билина-Шаповал. Л. Воронюк та О. Ткачук розповіли, що це перший повнометражний документальний фільм про вишиванку. Вони їздили по всіх регіонах України.

До створення фільму долучилося понад 20 осіб з усього світу – оператори, журналісти, громадські активісти. Фільм має англійські, німецькі та французькі написи. Спонзором фільму є Чернівецька міська рада та меценати. Фільм складається з двох частин. Перша – етнографічна, в якій автори показали розмаїття вишивки кожного регіону. А друга – історії людей, життя яких змінила вишита сорочка. Крім України, є історії з Канади, Італії, Німеччини, Росії та Об'єднаних Арабських Еміратів.

Учасники перегляду фільму (зліва): Ганя Дибайло, Богдан Дибайло, Марія Кобилянська, Леся Воронюк, Марійка Карна, Марія Капечук, Марічка Галабурда.

У фільмі є краєвиди України, кадри з фронту на Донбасі, де під сучасну пору йде війна. Фільм розповів про українську родину, сім поколінь якої живуть в Канаді і досі володіють українською мовою та зберігають вишиті сорочки, як сімейну цінність. Є історія про те, що люди, покидаючи охопленій війною Донбас, брали зі собою вишиванки. Вони знали, що за вишиті сорочки їх можуть заарештувати, але все одно це робили. Сучасні жінки вишивають сорочки чоловікам та синам, які воюють на сході України. У фільмі є історія Ольги Ільків, зв'язкової головнокомандувача УПА Романа Шухевича. Її позбавили волі на 11 років. Але вона таємно вишивала, голку робила з рибної кістки.

Режисери фільму дізнались про чотирьох сестер з родини Галабурдів, які нині мешкають у Бельгії, Німеччині та Австралії. Їхніх батьків німці вивезли на примусові роботи до Німеччини. Мама зберегла традицію вишивання і передала донькам.

Є у фільмі кадри, які оповідають про Голодомор на Буковині в 1947 році. Дві бабусі розповіли, що у той час в Івано-Франківську вишиті сорочки можна було обміняти на харчі.

Голова ОУБ Наталея Осташ розповіла: „3 вересня фільм привезли до містечка Дур (Елж), неподалік Франції. Темою вишиванки зацікавилися Ані Рак та Ролан Тібо, власники невеликої кінозалі „La Roulotte Theatre“. Батько Ані був українцем і передав дочці любов до України. Всі члени сім'ї мають вишиван-

ки і за кожної нагоди одягають їх. Так було і на показі 3 вересня. На перегляді українців було менше, публіка, в основному, складалася з бельгійців. Вечір продовжився спілкуванням навколо голубців та млинців з сиром.

В Антверпені фільм був висвітлений 4 вересня в прекрасній залі кінокомплексу „Cinema Zuid“. Відкрила показ фільму Надя Сенічак, голова відділу ОУБ в Антверпені. Л. Воронюк подякувала всім, що прийшли подивитися на фільм, представила присутніх на залі нашого батька та моїх сестер Олю і Одарку з приятелем Дирком. Н. Сенічак представила свої вироби – магнети з українськими зорами, які продавалися і дохід пішов на допомогу війську Україні. Українські гості 6 вересня поїхали до Парижу.

ПЛАСТ

Крайова Пластова Старшина оголошує, що

XXXIV Крайовий

Пластовий З'їзд в США

відбудеться 22-23 жовтня 2016 року

в Клівленді при готелі

Holiday Inn Cleveland South - Independence

www.hiindependence.com

Кімнати просимо замовити до 21-го вересня 2016 р.

21-го жовтня 2016 року

Крайовий З'їзд Сеніорату від 7-ої до 9-ої вечора

Реєстраційні матеріали доступні на пластовій мережі США www.plastusa.org.

**Відділ реклами –
973-292-9800, дод. 3040**

УКРАЇНСЬКИЙ ФЕСТИВАЛЬ

1-го жовтня 2016 р.

Український-Американський
Культурний Центр Н.Дж

60 North Jefferson Rd. Whippany NJ

11:30 ранку - 7:00 вечора

Знамениті українські танцюристи, співаки, і музиканти
Брати Добрянські, Інеса, Іскра, Аня Косачевич,
Оксана Телепко, Барвінок, Цвітка та інші!

Смачні українські страви • Печене порося
Кавярня і чудові домашні торти • Українське пиво
Ярмарок • Розваги для дітей
Паркування і вступ на фестиваль безкоштовні!

Акустичний концерт і Етно Дискотека - Забава

8:00 веч - 1:00 ранку

ФОМА з гурту Мандри

Вступ \$35, закуски і легкі напитки включені.

Дальші інформації:

(973) 887-3616 або E-mail: stepanbilyk7@gmail.com

Оголошено санкції...

(Закінчення зі стор. 1)

ву з певними особами, компаніями та країнами, щоб триматися осторонь від будь-яких проблем у США", - пояснив він „Голосові Америки“.

Минулого тижня Департамент фінансів оприлюднив список компаній, на яких поширюється дія санкцій, у якому вже фігурувала більшість цих ком-

паній. Відмінними є 11 нових компаній, які виробляють електроніку, що може використовуватися у військовій промисловості. На відміну від санкцій у сфері торгівлі, фінансові санкції мають властивість блокувати. Вони забороняють американським особам мати будь-які ділові зв'язки з компаніями в цьому списку, а також заморожують майно цих підприємств, що перебуває під контролею американських осіб.

2017 SCOPE TOURS

Travel with Scope - travel with your friends!

LOURDES + NICE and MARSEILLE

11- Day All Inclusive Escorted Tour \$1790 tw

Date: April 20 - 30, 2017

Includes: Grasse and Carcassonne

Optional Excursions: Monaco, Monte Carlo & Eze, Avignon & Aix en Provence

Post Tour Optional: Biarritz April 30 - May 3

Deposit Deadline: December 1, 2016

→ www.scopetravel.com - 201 463 4656 - scope@scopetravel.com

Важливі зміни у Кліфтоні!

Банківські справи по-новому!

Кредитівка 'Самопоміч' (Н.Дж.) у Кліфтоні

- змінює свою назву на NOVA UA 19-го вересня

- запускає нову сторінку www.novafcu.com 19-го вересня

- починає реконструкцію головного офісу 26-го вересня

Від 26-го вересня головний офіс буде розташований за
адресою 387 Valley Road, Clifton, NJ 07013

1-888-226-5853

Make Us Your Credit Union!

Наша Кредитівка - Ваш Найкращий Вибір!

Construction of our Principal Office at 851 Allwood Rd., Clifton, will begin September 26.

Beginning September 26, we will serve you at
387 Valley Rd., Clifton, or online at www.novafcu.com.

Allwood Road - Office:
UNDER CONSTRUCTION!
1-800-226-5853
Both offices will be closed on Saturday, September 24.

Botany Village - Branch Office:
237 Dayton Ave. • Clifton
973-772-0620

Like us on Facebook at www.facebook.com/NOVAFCU

СПОРТ

Відновили Музей футболу в Одесі

Сергій Горлицвіт

ОДЕСА. – Музей футболу, відновлений після пожежі 2009 року, урочисто відкрито 10 вересня. Розташований він у парку Історії футболу. До нього веде алея, де встановлено пам'ятний знак трьом українським володарям „Золотого м'яча“: Олегові Блохінові, Ігореві Беланову і Андрієві Шевченкові.

Почесна місія відкриття була надана І. Беланову. До семи європейських музеїв футболу додався одеський, який не поступається їм.

У новому Музеї футболу відновить діяльність Клуб вболівальників. Для зустрічей членів клубу встановлено 10-метровий стіл, а на стінах – чотири великі екрани. Тут плянується проводити зустрічі, перегляди змагань, телемости з закордонними колегами.

Музей футболу, відновлений в Одесі. (Фото: dumskaya.net)

Пам'ятний знак українським володарям „Золотого м'яча“.

Україна успішно...

(Закінчення зі стор. 1)

Додаткові 17 ліцензій атлети отримали після остаточної дискваліфікації росіян. Українці виступили в академічному веслуванні, відбиванні сидячи, джудо, легкій атлетіці, настільному тенісу, паверліфтингу, плаванні, кульовій стрільбі, стрільбі з лука, фехтуванні на візках, футболі серед спортсменів з наслідками дитячого церебрального паралічу, параканое, голболі.

Усього у Паралімпіаді 2016 року

взяли участь 4,500 спортсменів, які боролися за 528 комплектів нагород. Збірну Росії відсторонено від змагань через масові випадки вживання допінгу.

На Паралімпійських іграх у Пекіні-2008 і Лондоні-2012 українці були у медальному заліку четвертими.

Фонд нагород встановлений Міністерством молоді і спорту: 40 тис. дол. для чемпіонів, 26 тис. – для срібних призерів, 18 тис. – для бронзових.

Найзірковішим був склад української збірної з плавання. З 45 нинішніх українських представників пла-

вання на Паралімпіаді 18 були призерами попередніх ігор. Серед легкоатлетів – чемпіони попередніх змагань Роман Павлик з села Сокільники на Львівщині, Марія Помазан з Запоріжжя, киянка Оксана Зубковська, одесит Руслан Катишев та інші. Сильний склад має команда у фехтуванні на візках. Збираються повернути втрачене представники футбольної команди, які були чемпіонами на Паралімпіадах 2004 і 2008 років, але чотири роки тому програли у фіналі росіянам.

9 вересня Євген Богодайко приніс Україні перше золото на Пара-

лімпійських іграх. Його він здобув у плаванні на 100 метрів. Дві золоті медалі українській збірній приніс Олексій Федина у плаванні на 100 метрів. На відстані 200 метрів Денис Дубров, Максим Крипак та Дмитро Ванзенко здобули золоту, срібну та бронзові нагороди.

У змаганнях з настільного тенісу Наталя Косміна виборола першу паралімпійську золоту нагороду в історії національної збірної. Лейла Аджаметова стала чемпіонкою у бігу на 100 метрів, встановивши світовий рекорд.

BBC, „Укрінформ“

Look at Life Insurance
in a whole new way.

Life Happens. Then...?

- Issued to persons between the ages of 0-95
- Minimum premium is \$300
- One time policy fee of \$25
- One payment insures the person for life
- Upon death of the insured, the beneficiary receives the proceeds tax free

September is Life Insurance Awareness Month.

Single Premium Whole Life Insurance can provide a financial safety net to help families maintain their standard of living. Now through 12/20/16, the UNA is waiving its \$25 fee to help you take the first step to insure you and your family's future. Call the Home Office or sign up at: September 11 - Ukrainian Day Festival in Stamford, CT; September 18 - Ukrainian Festival in Jersey City, NJ; September 18 - St. Nicholas Ukrainian Festival in Passaic, NJ; September 25 - Holy Ascension Ukrainian Festival in Clifton, NJ; October 1 - Ukrainian Festival in Whippany, NJ; October 29 - St. Demetrius Ukrainian Festival in Carteret, NJ.

Waived Now
Thru 12/20/16

Home Office (800) 253-9862

SALES (888) 538-2833

Ukrainian National Association, Inc.

2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054 • General information – 800-253-9862

www.UkrainianNationalAssociation.org

facebook.com/UkrainianNationalAssociation

Творців документальної стрічки “Зима у вогні” нагородили спеціальними нагородами Американської телеакадемії

КИЇВ. – 23 серпня кіномистці команди, яка працювала над документальною стрічкою „Зима у вогні”, отримали спеціальні нагороди Американської телеакадемії „The Television Academy Honors”.

„Вперше Голівуд не лише відзначає значення фільму на світовій арені і його вклад у сьогоднішній день, але й відзначає команду, яка його створила. Вперше в історії Телеакадемія відзначає міжнародний склад команд – Британії, України і США. Це символ того, що в Україні є кіно, є талановиті молоді люди, здатні показати, що вони разом, як це було на Майдані. Що можна зібратися і перемогти, довести, що кіноіндустрія України не гірша за голлівудську”, – заявив Євгеній Афінієвський, творець картини, вручаючи нагороди українській частині команди під час прес-брифінгу в Українському кризовому медіа-центрі.

„Це фільм-реквієм тим, хто загинув на Майдані, це фільм про доблесть українського народу, це фільм-історія про Україну як самобутню незалежну державу, – заявив Володимир Голушков, представник DI laboratory „Компанія Кінотур”. – Я дуже вдячний усім операторам, які стояли на Майдані – вони створили унікальні кадри, які увійшли в історію. Також я дуже вдячний професіоналам, які брали участь

Автори документального фільму „Зима у вогні” з нагородою телеакадемії „The Television Academy Honors”. (Фото: Український кризовий медіа центр)

у фільмуванні, тому що спільними зусиллями ми досягли такого результату”.

„Над цим фільмом працювали стільки людей, що це фактично народне кіно, з чим я і вітаю авторів”, – додав Сергій Нерепін, перший заступник голови Державного агентства України з питань кіно.

Є. Афінієвський нагадав, що

фільм збирали із сотень відео, знятих різними операторами у різний час – деякі на звичайні мобільні телефони, деякі на професійні камери.

„Коли ми ставили першу камеру на Майдані для цілодобової трансляції, у нас і думки не було, що з цього буде. Але ми розуміли, що знімати потрібно”, – згадує

Ліна Клебанова, творець картини. „Ми правдиво задокументували всі 93 дні становлення нової України, гідність усієї нашої нації від верху до низу, у всьому її соціальному розмаїтті”, – зазначила оператор Галина Садомцева. Сім операторів за цей час отримали поранення, одного разу граната розірвалася під ногою прямо у прямому етері. У Г. Садомцевої уламок, який вона жартома називає „привіт від Майдану”, з ноги виїняли лише три місяці тому.

„Це вперше в історії України і світовій історії картину такого масштабу зняли з людьми, які приєдналися до нас. Таких зйомок, зусиллями професіоналів і аматорів, немає і не було ніде, і ми раді, що це вдалося і це вже визнано, що вони розуміють, наскільки вагоме суспільне і соціальне значення має цей фільм”, – зазначила Л. Клебанова.

21 листопада, у третю річницю початку Євромайдану, відбудеться українська прем'єра фільму „Зима у вогні” на 5-му каналі. „Цей фільм треба було б показати депутатам в українському парламенті як нагадування, що народ – це сила. Сподіваюся, одного дня це трапиться”, – зазначив Є. Афінієвський. Він розповів також, що стрічка номінована на „Creative Arts Emmy Awards”.

Український кризовий медіа центр

Що обіцяє...

(Закінчення зі стор. 1)

Щодо відповідальності уваги до долі української мови в незалежній Українській державі, то ця увага в більшій мірі позитивна, ніж негативна. Саме з початком політичного сезону збігся скандал з телеканалом „Інтер”, який вже так допік національно свідомій частині українського суспільства своїми російськомовними і антиукраїнськими за змістом програмами, що під будинком цієї телекомпанії почалися спонтанні протестні акції. Злякавшись справедливо народного гніву, керівники „Інтера”, ці професійні провокатори і агенти Кремля, імітували підпал приміщення, звинувативши в цьому не лише протестувальників, але й українську державу, в котрій, мовляв, утискується свобода слова.

Держава справді винна, але в протилежному – в тому, що дозволила використовувати цю свободу проти України і українства, не позбавивши „Інтер” ліцензії відразу після Революції Гідності.

Очевидно, до позитивних моментів звернення президента слід зара-

хувати висловлену ним готовність до конструктивної співпраці з Верховною Радою. Зокрема П. Порошенко закликав депутатів до невідкладного ухвалення 39 дерегуляційних законопроектів. „Щоб реалізувати цей план, потрібно 70 результативних голосувань – протягом пів року ухвалювати по п'ять законів щотижня. „Треба змитати всі перешкоди – податкові, митні, адміністративно-бюрократичні, ментальні – які заважають бізнесові, відлякують інвесторів, стримують ініціативність, перешкоджають створенню нових робочих місць”, – справедливо порадив президент.

Чи матимуть ці добрі поради практичне втілення? На перший погляд, – шанси є: Верховна Рада формально володіє необхідним інструментарієм розвитку країни і держави, яка, як відомо, є парламентсько-президентською. Тобто, теоретично, парламент є головним джерелом продержавницьких ідей і стратегій, а також головною запорукою здійснення цих ідей. Практика, на жаль, інша. „Все, на що здатний нинішній парламент – це бути тлом для президента, якого слухняно, податлива коаліція дуже влаштовує, – вважає колишній депутат Віктор Матчук. – Тому всі

важливі рішення будуть прийматися з-під палки”.

Він продовжує: „Іноді цією палицею буде тиск президента, іноді – громадський тиск, в інших випадках – тиск вулиці. Своїми внутрішніми переконаннями при голосуванні за принципово важливі рішення депутати не керуватимуться. Ними керуватиме лише страх – перед президентом, перед народом, зрештою – перед фізичним покаранням. Ніяких принципово нових підходів у цьому політичному сезоні і від цієї Верховної Ради очікувати не варто. Пріоритети, які ставлять перед собою нинішні нардепи, не дозволяють розраховувати на те, що будуть прийняті новаторські, відповідальні і потрібні людям рішення. Немає ще у парламенті того свіжого вітру, який потрібен для ефективних реформ і полегшення життя українців”.

„Парламент всуціль клептократичний, – ще гостріше судить народний депутат з фракції „Самопоміч” Єгор Соболев, відомий послідовною боротьбою з корупціонерами. – Фактичними господарями більшості фракцій є олігархи”.

Отже, логічно, – на тлі слабкого парламенту П. Порошенко, з його великим хистом дипломата й успішного бізнесмена, може вигідно відрізнитися, постійно збільшуючи свій політичний вплив, зокрема й особливо – з допомогою кадрової політики. Він уміє ставити „потрібних людей на потрібні посади”. Це вміння – більше, ніж формальні повноваження.

Як згадує колишній керівник Президентської адміністрації (за Віктора Ющенка) Олег Рибачук, „Порошенко своє президентство почав з заяви, що добровільно відмовляється від додаткових повноважень. Тепер же експерти на це тільки посміються, констатуючи, що на Банковій сконцентрова-

ні колосальні неформальні повноваження, і саме вони були застосовані для створення урядової кризи і переформатування Кабінету міністрів. В новому складі уряду значну перевагу дістали представники президентської політичної сили. Ці зміни відбувалися з допомогою тиску, поза законодавчими можливостями”.

Розумний, енергійний у досягненні своїх цілей президент – хіба це зле? Відповіді на це риторичне запитання покищо нема. Тільки у багатьох українців, не менш розумних, аніж їхній президент, є передчуття, що започаткований 6 вересня новий політичний сезон дозволить зрозуміти характер Порошкових цілей: він досягає їх заради себе чи заради України? І в найбільшій мірі це остаточне з'ясування „хто є хто” і „що є що” стосуватиметься Донбасу, російської агресії і переговорів у Мінську.

Директор департаменту міжнародної безпеки Благодійного фонду „Майдан закордонних справ”, військовий експерт Олексій Куроп'яник критикує намагання П. Порошенка подати Мінський процес як безальтернативний: „Це – обман. Воєнному конфлікту є тільки одне вирішення – воєнне. Або програємо, або виграємо. Коли дійдемо до стану, за якого сильніша сторона не може далі просуватися, а слабша розуміє, що на цих рубежах не втриматися, тоді в дію можуть вступити дипломати й закріпити це становище мирним договором. Нація вирішила чинити опір. Політична же еліта прийняла рішення війни не вести. Виник дисбаланс у країні. Мінський процес – не переговори. Це спроба відмовитися від війни, що вже почалася. Це програтна позиція...”.

Нація, прагнучи вижити, чинить гідний опір – невже політична еліта України нездатна усвідомити це?

DNIPRO LLC.

- Туристичні послуги: авіаквитки і візи в Україну та інші країни
- Грошові перекази у всі країни світу • Українські та європейські компакт-диски • Українські сувеніри та хустки
- Телефонні картки: 80 хвилин розмови за 5 дол.

ROSELLE, NJ
645 W. 1st Ave.
Tel.: (908) 241-2190
(888) 336-4776

CLIFTON, NJ
565 Clifton Ave
Tel.: (973) 916-1543

PHILADELPHIA, PA
1916 Welsh Rd., Unit 3
Tel.: (215) 969-4986
(215) 728-6040

**ПАЧКИ, АВТОМОБІЛІ
ТА КОНТЕЙНЕРИ
В УКРАЇНУ**

НОВІ ВИДАННЯ

Роман переклали українською мовою

Валентина Грицук

Ірена Коваль. „Незаземлені“ („Displaced“). Київ. Видавництво Анетти Антоненко. 2016. 204 стор.

КИЇВ. – У видавництві Анетти Антоненко вийшла друком книга американської письменниці українського походження Ірени Коваль „Незаземлені“. Це автобіографічний роман з назвою в англійському варіанті „Displaced“. Видавець „Create Space Independent Publishing Platform“. Презентації книги відбулися у жовтні в Києві, Дніпрі та Львові.

Це вже не вперше книга І. Коваль перекладена українською мовою. Перша „Дві п'єси“ (2002) вийшла у видавництві „Факт“. Це п'єси „Лев і левиця“, „Маринований аристократ“ англійською та українською мовами, щедро ілюстровані фотографіями з вистав за цими творами Київського молодого театру. У виставі „Лев і левиця“ грали актори Національного театру ім. Івана Франка Богдан Ступка та Поліна Лазова. У другій виставі, що йде в Молодому театрі уже 12-ий рік, захоплюють публіку народні артисти України Олексій Вертинський та Ірма Вітовська.

Друга книга, літературна казка „Балерина без пуантів“ (2011), вийшла у видавництві „Дуліби“. За цим твором нині у США хореограф Орландо Паган почав роботу над схемою балету.

Обидві книги видані з підтримкою Відділу преси, освіти та культури Посольства США в Україні.

Роман „Незаземлені“ – про сестру та бра-

та, яких розкидало в часи протистояння сталінської та гітлерівської тоталітарних систем не тільки по різні боки планети, а й між соціалістичним та капіталістичним світами. В 1969 році Орест та Ірена, йому 26 років, а їй 22, вперше зустрічаються в Москві та наступний після зустрічі серпень проводять в туристичній подорожі Україною разом з групою американців. Він, залишений батьками немовлям на бабуся, коли втікали в часи Другої світової війни з західної України, та вона, народжена в таборі біженців в Німеччині. Під час взаємопізнання між молодими рідними людьми розвивається несподівана чуттєвість. Документалізм поєднаний з романтичними елементами роману. Так створюються філософські метафори. І головна з них – незаземленість головних героїв. Незаземлені – це ще й ті, що вміють літати, приналежні повітряній стихії, високості. Це люди незаконні, вирвані з землі потужними політичними надстихіями.

Роман переклав українською мовою Петро Таращук. Серед його перекладів – книги Гиларі Клінтон та Тоні Блера.

Ця документальна трагедія читається легко, як поетична проза, за стилістикою роман на 200 сторінок дещо нагадує латиноамериканський магічний реалізм.

І. Коваль за освітою літературознавець, 1969 року закінчила магістратуру Університету штату Коннектикат у США, 1970 року отримала сертифікат з французької мови і культури паризького університету „Сорбона“, В 1979 році завершила рік докторських студій в університеті Норвіч (Великобританія)

працювала позаштатним кореспондентом української редакції радіо Бі-Бі-Сі. Ініціатор і організатор конференції в Києві „Відродження та модернізація української драматургії“ з участю драматургів-інструкторів з Великобританії та України.

Це найкраще місце для збереження ваших ощадностей!

Інтернет: www.sumafcu.org

Завантажте наш мобільний додаток для зручності контролю за рахунками!

Шукайте SUMA FCU Mobile

- Депозит чеків
- Перегляд балансів та історії транзакцій
- Перекази між рахунками та оплата позичок
- Оплата рахунків та більше

Телефонуйте 914-220-4900.

Головне Бюро

125 Corporate Blvd
Yonkers, New York 10701
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-220-4090
1-888-644-SUMA
E-mail: memberservice@sumafcu.org

Філія в Йонкерсі

301 Palisade Ave
Yonkers, NY 10703
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-965-1936
E-mail: palisade@sumafcu.org

Філія в Спрінг Велі

16 Twin Ave
Spring Valley, NY 10977
Tel: 845-356-0087
Fax: 845-356-5335
E-mail: springvalley@sumafcu.org

Філія в Стамфорді

39 Clovelly Road
Stamford, CT 06902
Tel: 203-969-0498
Fax: 203-316-8246
E-mail: stamford@sumafcu.org

Філія в Нью-Гейвен

555 George St.
New Haven, CT 06511
Tel: 203-785-8805
Fax: 203-785-8677
E-mail: newhaven@sumafcu.org

Щоб розмістити рекламу у „Свободі“, телефонуйте на 973-292-9800, дод. 3040

ПОДІЇ В УКРАЇНІ

На полотні відтворена війна

Олександр Костирко

ЧЕРКАСИ. – 16 серпня в обласному художньому музеї відбулося відкриття персональної виставки бійця Добровольчого українського корпусу, члена керівництва Партії „Правий сектор“, художниці Дани Виноградової „Буремна Україна“. Виставка впродовж літа вже побувала в ряді міст України.

Д. Виноградова народилася у 1985 році, навчалася у Хмельницькому національному університеті за спеціальністю „Дизайн одягу“. Образотворче мистецтво полюбила ще в ранньому дитинстві. Перший іспит боротьби художниці пройшла на Майдані у 2014 році, після чого брала участь у антитерористичній опе-

рації на Донбасі.

Основною метою виставки є привертання уваги до проблем демобілізованих бійців, які повернулися додому з війни, але з яких „ще не вийшла“ війна. Художні образи на полотнах доповнили шматки металу з поля бою.

„Виставка „Буремна Україна“ – це багаторічна робота з викладення моїх думок на папір та полотно. Це німа промова націоналіста, в яку вилиті всі враження, все те, що бентежить мою душу українки, що болить та про що хочеться кричати. Надхненна боротьбою українців та тими подіями, в яких безпосередньо брала участь – я прокричала усі думки, емоції та враження в своїх картинах“, – сказала Д. Виноградова.

Дана Виноградова з учасниками війни на відкритті виставки „Буремна Україна“. (Фото: Олександр Костирко)

Болгари приїхали до Акерману

Сергій Горицвіт

АКЕРМАН, Одеська область. – В Акерманській фортеці 4 вересня відбувся VII Всеукраїнський болгарський собор – народне свято з піснями, танцями, ярмарками, національними стравами, спортивними змаганнями.

У вересні 1998 року Асоціація болгар України вперше провела собор в Одесі, на який з'їхалися болгари Бессарабії, Таврії, Криму, Києва, Кіровограду, Тернополя, Миколаєва, Молдови і Болгарії.

Гостями цього річного собору були президент Асоціації болгар України, народний депутат Антон Кісе, заступник голови Одеської обласної ради Юрій Димчогло, голова Комісії з політики стосовно болгар за кордоном Народних зборів Болгарії Стефан Кенов, Посол Болгарії в Україні Красимир Мінчев.

Звернення Президента України Петра Порошенка до учасників собору зачитала заступник голови Одеської обласної державної адміністрації Соломія Бобровська.

Всеукраїнський болгарський собор в Акерманській фортеці. (Фото: Ігор Мосійчук)

Закінчився національний конкурс „Українська мова – мова єднання“

Ольга Дмитренко

ОДЕСА. – 21 серпня Одеса гостинно зустріла учасників 17-го загальнонаціонального конкурсу „Українська мова – мова єднання“, у якому взяли участь письменники, викладачі, студенти, учні, закордонні українці, що виявили бажання надіслати твори за тематикою конкурсу.

В Одеському регіональному інституті державного управління відбулася заключна тура, до якої були запрошені мистецькі колективи, окремі автори й виконавці. Учасником конкурсу став Микола Лисенко, родич Тараса Шевченка по братові Йосипові, що проживає на батьківщині Кобзаря в селі Шевченковому. В заключній турі були вручені нагороди переможцям конкурсу. Згідно номінацій налічувалось близько 200 конкурсантів.

У номінації „На видноті всього світу“ перше місце посів М. Лисен-

ко за дослідницьку книгу „Коріння Шевченкового роду“. Автор книги також нагороджений дипломом „Ділова людина України 2016 року“ за дослідницьку працю, проведenu разом з дружиною Галиною. В Одесі нагороду отримав Сергій Мошенський, вчитель з Корсунь-Шевченківського, якого було нагороджено дипломом на Міжнародному фестивалі українського кіно за документальний фільм „Сокил“.

Учасники конкурсу дякували організаторам конкурсу за гарні умови проживання та культурного відпочинку, особливо голові організаційного комітету Юрієві Работінові та голові організаційного комітету Міжнародної кінопремії „Логос-Сінема“ Дмитрові Ломачукові.

Ольга Дмитренко – головний зберігач фондів Національного заповідника „Батьківщина Тараса Шевченка“.

Учасники конкурсу „Українська мова – мова єднання“ в Одесі.

Зустрілися лемки з України та світу

Михайло Михайлинин

МОНАСТИРИСЬКА, Тернопільська область. – 6-7 серпня в урочищі Бичова відбувся 17-ий фестиваль лемківської культури „Дзвони Лемківщини“. Лемки з різних куточків України, а також з Польщі, Бельгії, Португалії, Німеччини, Словаччини, Америки приїхали сюди, щоб показати багату лемківську культуру, традиції, щоб згадати болючу минувшину і разом єднатися у велику лемківську родину.

Учасники свята поклали квіти до пам'ятників Тарасові Шевченкові, меморіального знаку депортації лемків з етнічних земель та Матері Божої – заступниці та покровительки лемків.

Було представлено виставку майстрів народної творчості Лемківщини, також можна було придбати книги про історію лемків. Учасники свята запрошували гостей до смачної лемківської кухні і гостин-

(Закінчення на стор. 15)

Святова хода лемків центральною частиною Монастириська.

Поставили пам'ятник „Поліській Січі“

Євген Цимбалюк

ВІТРАКІВКА, Рівненська область. – На хуторі Вітраківка 25 серпня постав пам'ятний знак, який символізує місцину, на якій у серпні 1940 року було сформовано перший підрозділ „Поліської Січі“, що боролася проти нацистів та радянських військ під час Дру-

гої світової війни і на основі якої сформувалася Українська Повстанська Армія.

Серед гостей був і 91-річний Йосип Крот, соратник Тараса Бульби-Боровця, командира УПА. Й. Крот був зв'язковим УПА, отримав у бою поранення, був арештований і висланий на покарання у Воркуту.

Пам'ятний знак на честь „Поліської Січі“.

Селянка виграла мільйон гривень

Євген Цимбалюк

БІЛОВІЖ, Рівненська область. – Марія Наумець у лотерії „Лото-забава“ стала переможницею і отримала 1 млн. грн. У Києві вона стала учасницею програми-подарунка „Два дні з життя мільйонера“, мешкала в престижному готелі, їздила

в лімузині, харчувалася вишуканими стравами у відомих ресторанах, побувала у визначних місцях столиці.

М. Наумець раніше працювала у лісопереробній компанії, зараз займається домашнім господарством. Частина її виграшу піде на підтримку чотирьох дітей і 13 онуків.

Переможниця лотерії Марія Наумець (в центрі) з ведучими „Лото-забави“ Анатолієм Гнатюком та Ларисою Руснак. (Фото: Марія Науменко)

Зустрілися лемки...

(Закінчення зі стор. 14)

но пригощали традиційними стравами.

Близько 90 колективів з України та світу співали чудові лемківські пісні, в яких передавались хвилюючі спогади про лемківські часи. Виступали дитячі художні ансамблі, які відроджують призабуті лемківські традиції.

Голова Тернопільської обласної організації Всеукраїнського товариства „Лемківщина“ Олександр

дер Венгринович привітав учасників. Було запалено велику лемківську ватру, яка символ відродження великої лемківської родини. Голова Світової федерації українських лемківських об'єднань Софія Федина вшанувала тих, хто уже відійшов з цього життя.

Вперше з лемківською культурою ознайомився Посол Бельгії в Україні Люк Якобс. З Бережан учасників свята приїхали привітати члени громадської організації „Усмійка дитини“ зі своїми вихованцями – дітьми з особливими потребами.

Сестра Василя Стуса справила новосілля

Василь Овсієнко

КИЇВ. – Марія Стус, сестра Василя Стуса, 17 липня разом з родиною справила новосілля в помешканні, яке купив їм Володимир Кличко. З висоти 22-го поверху видно вулицю Василя Стуса, яка до 2003 року була Радгоспною.

Видно й проспект Академіка Вернадського, де на гуртожитку Академії Наук є меморіальна таблиця роботи Бориса Довганя про те, що у 1963-1965 роках тут жив аспірант Інституту літератури В. Стус. Видно й вулицю Львівську, на якій В. Стус із дружиною Валентиною Попелюх жив з 10 грудня 1965 року до першого арешту 12 січня 1972 року. Там народився їхній син Дмитро. А на вулиці Доброхотова стоїть школа, яка носить ім'я В. Стуса.

На місці, де Стуси жили у 1965-1972 роках, донедавна тишив око гайок з 150-літніми дубами і соснами, які пам'ятали В. Стуса. Святошинська громадськість на чолі з Віктором Ткаченком кілька років домагалася від київської влади визнання цієї ділянки „Парком ім. Василя Стуса“. Доки тривала затяжна війна, продали цю ділян-

ку, а новий господар вирізав сосни й дуби. Лише за правління голови адміністрації Віталія Кличка парк Стуса офіційно визнано владою. Але не там, де жили Стуси, а трохи північніше.

Там торік насипали символічну двометрову козацьку могилу пам'яті В. Стуса. На відкриття її 26 травня 2015 року прийшов Віталій Кличко. Були Марія Стус, онука Єліна з трирічною Маланкою та Андрійком – ще на руках, численні друзі. Ми просили В. Кличка, щоб він, як винагач, надав помешкання біженці з Донецька, бо їхня хага стоїть біля летовища і зазнала пошкоджень від обстрілів. Віталій сказав братові Володимирові: „Треба зібрати гроші“. Той відповів: „Я сам куплю“.

17 липня протоєрей о. Валерій Копійка – настоятель храму Різдва Пресвятої Богородиці Української Автокефальної Православної Церкви, прихожанкою якого є М. Стус, і о. Максим Стрихар освятили помешкання, щоб у ньому водилося тільки добро. Тут житимуть, окрім Марії, онука Єліна з чоловіком Євгеном і дітьми Маланкою та Андрійком, онука Інна з чоловіком Дмитром та донькою Ксенією.

Марія Стус під час освячення помешкання в Києві.

Провели фестиваль американських фільмів

Світлана Орел

КРОПИВНИЦЬКИЙ, Кіровоградська область. – Уже п'ять років Посольство США в Україні та творча група „American Film Showcase“ проводять фестиваль американського документального кіно „Незалежність“. Щоразу він проходить у Києві. Цього року фестиваль вперше було проведено у Кропивницькому, Черкасах та Кременчуці.

Було обрано п'ять документальних фільмів на соціальні теми англійською мовою з українськими написами. У Кропивницькому глядачі побачили комедію „Знайомтесь: сімейство Пател“. Фільм „Живі всередині“ розповів про соціального працівника Дена Когена, який

заснував неприбуткову організацію „Music & Memory“ та його боротьбу проти недієвої системи охорони здоров'я. Третій фільм „Вулиця для всіх“ привернув увагу глядачів до творчих перипетій ушлюблених нью-йоркських вуличних фотографів.

Насамкінець лекцію про творчість Альфреда Гічкока прочитала кінорежисерка Надія Заварова. Вона назвала цього славетного американо-британського режисера людиною, яка багато знала про кіно та неймовірно глибоко відчувала його.

У Кропивницькому фестиваль тривав у залі летунської академії і зібрав близько 100 шанувальників, але за ширшого розголосу фільми могли б побачити набагато більше людей.

Автотранспортна компанія шукає до-свідчених CDL далекомагістральних водіїв і власників вантажівок. Пропонуємо нове обладнання і добру зарплату. Можливість стати власником вантажівки.

732 779 2272

LAW OFFICES OF ZENON B. MASNYJ, ESQ.

In the East Village since 1983

Serious personal injury, real estate for personal and business use, representation of small and mid-size businesses, securities arbitration, divorce, wills and probate.

(By Appointment Only)

29 EAST 7th STREET
NEW YORK, NEW YORK 10003
(212) 477-3002
zblasnyj@verizon.net

**ЕВГЕН
ОСЦІСЛАВСЬКИЙ**
2-ий Заступник президента
Ліцензований продавець
страхування життя
Ukrainian National Assn., Inc.

Tel.: 480-207-7070

e-mail: eugenemaria1968@gmail.com

ARKA
Нитки, тканина до вишивання,
писанкові прибори, касети, відео-
касети, CD, шкільні книжки, хустки,
кераміка, різьба.
89 East 2nd St., New York, NY 10009
Tel.: (212) 473-3550

Друкарня
COMPUTOPRINT Corp.
Established 1972
Clifton, New Jersey
виконує друкарські роботи:

- книжки (в твердій і м'якій оправах)
- журнали (з експедицією, або без)
- канцелярські друки
- весільні запрошення (в укр. і англ. мовах)

**Ваші замовлення виконуємо
сумлінно, скоро і на час та
з 40-літнім досвідом!**
973-574-8800
Fax: 973-574-8887
e-mail: computopr@aol.com

ОКСАНА СТАНЬКО
Ліцензований продавець
Страхування Життя
OKSANA STANKO
Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.

32 Peachtree Rd.

Basking Ridge, NJ 07920

Tel.: 908-872-2192; email: stankouna@optimum.net

Інтенсивні Курси Англійської Мови

Всі рівні володіння мовою • Англійська мова для підприємництва
Вдосконалення вміння писати і читати • Підготування до іспиту TOEFL
Повний вибір курсів Apple iMac Photoshop та Office for Mac
"English through the Arts" - Центр Діяльності

Spanish-American Institute

служить міжнародним студентам на Times Square від 1955 р.

240 West 35th Street, 2nd Floor, Manhattan, NY 10001
Тел.: 212-840-7111 • Факс: 646-766-0302

Info@sai.nyc • www.sai.nyc

SKYPE: StudentClub • www.FaceBook.com/StudentClub

*This school is authorized under Federal Law to enroll non-immigrant alien students.
Registered by the Department of Education of the State of New York.*

2200 Route 10 West, Suite 109
Parsippany, NJ 07054
(973) 538-3888 • Fax: (973) 538-3899

ROXOLANA

INTERNATIONAL TRADE, LTD
e-mail: roxolanalt@roxolana.com
web: www.roxolana.com

ROXOLANA Travel

- У нас можна замовити авіаквитки на будь-які авіакомпанії до більшості європейських країн.
- Візові послуги до України (без запрошення).
- Зустрічаємо і відвозимо на летовище.
- Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

ROXOLANA Money Service

ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ В УКРАЇНУ:

\$100 - \$7	\$500 - \$12	\$900 - \$20
\$200 - \$10	\$600 - \$15	\$1000 - \$20
\$300 - \$12	\$700 - \$17	\$1500 - \$37.50
\$400 - \$12	\$800 - \$17	\$2000 - \$50

Маємо ліцензію на пересилку доларів.
Також пересилаємо в інші країни.

* Додаткова оплата за доставку.
Існують певні обмеження.

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Харчовий пакунок „Родинний“ з каталога
вміст пакунка:

борошно - 20 ф., гречка - 10 ф.,
олія - 1 гальон, тушонка - 3 ф., саямі - 3
ф., родзинки - 3 ф., дріжджі - 1 ф.,
кава мелена - 2 ф., шоколад - 2 плитки.
Ціна \$99 за 51 ф.

Політолог...

(Закінчення зі стор. 3)

В. Путіна, але цю тенденцію мож-на спостерігати і в деяких демокра-тичних країнах, уряди яких є при-хильниками націоналізму, що базу-ється на етнічності та релігійності. Такий тип націоналізму не є відкри-тим і толерантним до решти світу, яким би мало бути ліберальне суспільство.

Європейський Союз теж стика-ється з цією проблемою – все біль-ше радикальних партій у Фран-ції, Скандинавії та інших країнах зміцнюють свої позиції. На жаль, це також стосується і Сполучених Штатів, зокрема відтоді, як Дональд Трамп став учасником передвибор-ної кампанії. Його лозунг – „Аме-рика для американців“. На мою думку, поява таких тенденцій є сво-єрідною реакцією на глобалізацію, яку ми спостерігаємо вже 40 років.

Якщо розглянути деякі показни-ки, то можна зауважити, що біль-шість багаті завдяки вільній тор-гівлі та новим інвестиціям. Водно-час, не всі отримали однаково виго-ду від нового відкритого глибо-лизованого світу. І саме ті, що про-гнали, почали все більше підтриму-вати політиків-націоналістів. Біль-шість з цих людей є менш мобіль-ними, ніж решта суспільства, вони мають нижчу кваліфікацію та гір-ший рівень освіти.

У США саме такі люди є основою електорату Д. Трампа. Це люди, які закінчили лише загальноосвітню школу і належать до робітничого прошарку. Багато з них перебуває у поганому становищі – вони або втратили роботу, або мають низь-кий рівень доходів. Тому очевидно, що коли Д. Трамп обіцяє їм, що зно-ву зробить Америку величною дер-жавою, люди йому вірять, тому що їм несолодко живеться у США.

Про українські проблеми

У багатьох демократичних кра-їнах не вистачає ще однієї важ-ливої речі, а саме якості влади та уряду. Не всі демократичні уря-ди мають можливість забезпечи-ти громадянам не лише свободу від тиранії, але й доступ до базо-вих та фундаментальних послуг. Я дуже ретельно слідкую за поді-ями в Україні, зокрема я з захо-пленням споглядав за Помаран-чевою Революцією. Її наслідки мене дуже розчарували. Ця рево-люція показала, наскільки важли-вою є якість демократичного уря-ду. Друга революція, Євромайдан, була також надзвичайно важли-вою подією не лише для України, але й для світової політики.

Досвід багатьох країн, зокрема і США, показує, що корупція існує не через те, що урядовці не зна-ють, яким повинно бути ефектив-

не управління. Проблема корупції в тому, що це явище глибоко вко-рінилось в суспільстві і діє в інтер-есах самої еліти. Корупція не буде викорінена доти, поки не буде ство-рено політичні умови для того, щоб витіснити з влади корумпованих управителів і замінити їх новими – такими, що мають інші цінності і створюють інші інституції.

Змін не відбудеться без поєднан-ня трьох обов'язкових чинників. Перш за все має бути зформоване громадянське суспільство. Також має бути провідник, який поведе людей, і мають бути інституції, які забезпечать необхідні реформи.

У вас є громадянське суспільство, яке має потужний голос. Потен-ційно у вас є провідники, які його представляють. Ми також повинні пам'ятати про те, що Україна – це країна з великою кількістю освіче-них людей. В Україні також є інсти-туції, які мають величезний прихований потенціал і спроможність до змін. Вам просто потрібно перемі-стити акценти від сильних сторін до слабких. Ви повинні не тільки про-тистояти поганому урядові, а також йти у владу для того, щоб змінити державні інституції.

Багато людей у різних куточках світу ретельно спостерігають за тим, що відбувається в Україні. Біль-шість здивована вашою спромож-ністю взяти під контроль те, що від-бувається в суспільстві. Я думаю, що громадянське суспільство в Україні може стати надхненням для багатьох країн світу, особливо у момент про-тистояння нетолерантним націона-лістичним корупційним патримоні-альним режимам.

Проблема України в тому, що ви покладаєте занадто велику довіру на вузьке коло людей. У вас є еліта, політики та підприємці, які мають тісні зв'язки і підтримують одне одного за рахунок решти суспіль-ства. Вам потрібно замінити такий уряд на безособовий, що створюва-тиме рівні умови гри для всіх.

Для цього перш за все необхід-но зформувані незалежну судову систему, а також потрібна відповід-на політична воля дотримуватись законодавства і готовність притя-нути до відповідальності навіть найвищих керівників у суспільстві. Це стане початком формування системи, яка матиме вищий рівень довіри від звичайних громадян.

Америка може багато зробити для того, щоб підтримати Украї-ну. Президент Барак Обама вчинив неправильно, відмовивши Україні у військовій підтримці. Він потер-пає через надмірну реакцію людей на участь американської армії в Афганістані та Іраку, тому не хотів надавати іншої військової підтрим-ки. На мою думку, Гиларі Клінтон більш охоче підтримуватиме Укра-їну у військовому плані. Ми відчу-ємо ці зміни, якщо Г. Клінтон обе-рують президентом.

LYTWN & LYTWN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
Theodore M. Lytwyn, Manager
NJ Lic. No. 3212

AIR CONDITIONED ROOMS
Обслуга ЩИРА І СЕРДЕЧНА
Our services are available
anywhere in New Jersey.

Також займаємося похоронами
на цвинтарі в С. Бавнд Бруку
і перенесенням тлінних останків
з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Ave (corner of Stanley Terr.)
UNION, NJ 07083
908-964-4222 • 973-375-5555
www.unionfuneralhome.com

ПЕТРО ЯРЕМА УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами
в **BRONX, BROOKLYN,
NEW YORK** і околицях

ДАНИЛО БУЗЕТА – директор
Родина **ДМИТРИК**

Peter Jarema Funeral Home, Inc.
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y. 10009
(212) 674-2568

1-888-ПАКУНОК (725-8665)

Полагоджуйте всі банківські справи через інтернет

- Перегляд своїх рахунків
- Перевірка вкладів
- Електронні оплати рахунків
- Електронні щомісячні звіти

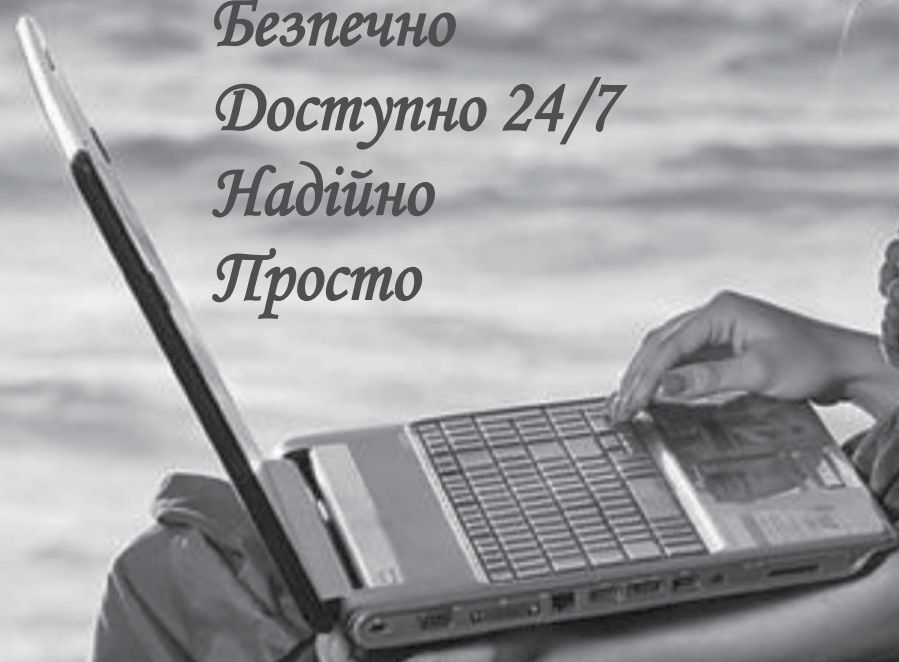
Без оплат

Безпечно

Доступно 24/7

Надійно

Просто

www.selfrelianceny.org

САМОПОМІЧ НЬЮ ЙОРК Федеральна Кредитова Кооператива

Завжди професійна, конфіденційна та ввічлива обслуга.

Головне б'юро: 108 Second Avenue New York, NY 10003 Phone: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251

Вигідно розташовані філії:

Kerhonkson:

6329 Route 209
Kerhonkson, NY 12446
Tel: 845.626.2938
Fax: 845.626.8636

Uniondale:

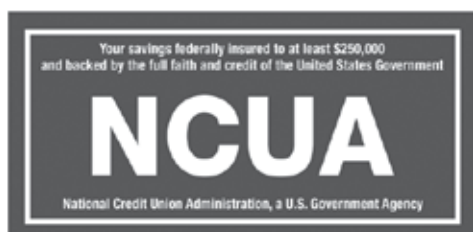
St. Vladimir Parish Center
226 Uniondale Avenue
Uniondale, NY 11553
Tel: 516.565.2393
Fax: 516.565.2097

Astoria:

32 01 31st Avenue
Astoria, NY 11106
Tel: 718.626.0506
Fax: 718.626.0458

Lindenhurst:

Holy Family Ukrainian
Catholic Church
225 North 4th Street
Lindenhurst, NY 11757
Tel: 631.867.5990
Fax: 631.867.5989

Упокоївся Владика Річард Семінак

Зі смутком повідомляємо, що 16 серпня, на 75-му році життя, упокоївся в Бозі Владика Річард Семінак, єпарх Чиказької єпархії.

Річард-Стефан Семінак народився 3 березня 1942 року у Філадельфії. Після закінчення початкової школи продовжував навчання в гімназії, де вирішив стати священником. У 1958 році зарахований до Стемфордської малої духовної семінарії св. Василія, Конектикат. Богословську освіту здобув у Вищій духовній семінарії св. Йосафата у Вашингтоні, одержавши ступінь магістра богослов'я.

25 травня 1967 року висвячений на священника. У 1968-1969 роках навчався в Римі, де здобув ступінь бакалавра східного канонічного права, після чого повернувся до США, був сотрудник катедрального собору Непорочного Зачаття у Філадельфії, церкви Святого Духа у Честері, Пенсильванія, церкви Пресвятої Трійці в Янгставні, Огайо, парохом церков Стріттеня в Ленсдейлі, Пенсильванія, св. Анни у Ворингтоні, Пенсильванія, Благочинення Пресвятої Богородиці в Маямі, Пресвятої Трійці в Карнегі, Пенсильванія, капеляном Провінційного дому Сестер-Василіянок та Академії св. Василія у Філадельфії, Манор Коледжі, Дженкінтаун, Пенсильванія.

Також був єпархіальним директором Катехитичної комісії та Комісії екзаменаторів для молодшого духовенства, членом Ради комітету пенсійного фонду для священників, єпархіальним консультором, протопресвітером Південного деканату, регіональним духів-

Св. п. Владика Річард Семінак.

ником Союзу Українських Католиків „Провидіння“.

4 жовтня 1984 року одержав титул папського капеляна.

25 березня 2003 року Святіший Отець Іван-Павло II номінував шамболяна Р. Семінака Єпископом Української Католицької Єпархії св. Миколая в Чикаго.

Похоронні Богослуження за новопереставленого Владика Річарда Семінака відбулися в Чикаго 22-23 серпня, у Філадельфії 26 серпня. Чин погребення – на цвинтарі Пречистої Діви Марії в Елкінс-Парку, Пенсильванія.

Департамент інформації УГКЦ

Повідомляємо, що 1 вересня 2016 року в Bellmore, NY відійшла у вічність

СВ. П.

ФЕННА БАБЯК

У глибокому смутку залишилися:

діти - Mary Kunkel
- Michael Babiak
- Jane Delape

вісім внуків та десять правнуків

Св. п. Фення Бабяк була похована біля свого чоловіка Василя на цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд-Бруку, Н. Дж.

Вічна їй пам'ять!

Злучений Український Американський Допомоговий Комітет – ЗУАДК

ділиться сумною вісткою з українською громадою, що 4 вересня 2016 року відійшов у вічність довголітній член Ради Директорів та член Контрольної Комісії ЗУАДК-у, активний громадський діяч

СВ. П.

Теодор Царик

Опечаленій дружині та родині складаємо наші глибокі співчуття.

Вічна йому пам'ять!

Екзекутива та Дирекція ЗУАДК-у

3 родини українських патріотів

У 10-ті роковини відходу у вічність св. п. Семена Кріслатого

Петро Твардовський

Українська християнська родина завжди була тією основою, на якій коренилися засади національно-патріотичного і духовного виховання багатьох поколінь українців. Такою була родина Дмитра і Теодори Кріслатих, яка утверджувала хліборобські традиції предків у селі Заліссі-Коропецьким Бучацького повіту (тепер Монастирський район) на Тернопільщині.

Дмитро з юних літ, живучи з батьками на хуторі Зруби, де не було навіть школи, увібрив у себе усі родинні благородні паростки національного патріотизму і християнської моралі та передав їх своїм дітям. А було у подружжя Кріслатих п'ять синів: Ілько, Григорій, Михайло, Іван і Семен. Син Ілько був членом ОУН і УПА, арештований в 1944 році та засуджений до розстрілу. Сини Григорій, Михайло і Семен стали воїнами української дивізії „Галичина“. Михайло загинув у бою, а Григорій після війни переїхав до США, проживав у Пармі. Син Іван за активну участь в Юнацтві ОУН у 16-літньому віці був арештований в 1945 році і засуджений на 10 років тюремного ув'язнення. Батьків Дмитра і Теодору засудили на довічне заслання, де й знайшли вони спочинок у сибірській мерзлоті.

С. Кріслатий, 1925 року народження, закінчив початкову школу у рідному селі, а сім клас у Монастирську. Навчався у середній торговельній школі в Бучачі, але не

Св. п. Семен Кріслатий

закінчив її, бо наближався фронт в 1944 році. Після Другої світової війни перебував у переселенських таборах у Німеччині. У Мюнхені діяли таборів українські школи. Тут С. Кріслатий закінчив учительську семінарію в 1948 році у Фраймані біля Мюнхена і, на прохання дирекції таборової школи, вчителював у початкових класах.

Поряд з навчанням вон брав активну участь у громадсько-політичній діяльності ОУН і Спілки Української Молоді (СУМ). У 1946 році був організатором і співзасновником першого Осередку СУМ у таборі Шлязгайм біля Мюнхена.

Прибувши до Америки в Клівленд 1950 року, крім основної праці інспектора в автомобільній індустрії Форда, відразу активно включився в діяльність українських громадських організацій. Він був у числі перших засновників у Клівленді осередку СУМ ім. гетьмана Богдана Хмельницького. Брав участь в організації нових Осередків СУМ в інших містах штату Огайо, де проживали українці. У 1950-1960 роках організував ідеологічні курси для сумівської і студентської молоді. Постійно був членом в управі сумівського осередку і брав участь у Крайових Здвигах СУМ.

Одружився у 1960 році з Марією Кладочною і вони разом продовжували активну громадську діяльність. Упродовж майже 40 років в управі Осередку СУМ С. Кріслатий виконував обов'язки головного виховника, секретаря, організаційного, культосвітнього, пресового референта юнацтва, вів курси мистецтва слова, брав участь в командах навчально-виховних і відпочинкових літніх таборів СУМ. С. Кріслатий був автором відомої в усіх сумівських осередках США й Канади літературно-драматичної композиції „Я дух відвічної стихії“. За жертвенну працю у розбудові Спілки Української Молоді в 1951-1989 роках Крайова Управа СУМ нагородила С. Кріслатого грамотою.

Громадсько-політична активність С. Кріслатого проявлялася в організаціях української громади Клівленду-Парми, що діяли під патронатом Українського Визвольного Фронту. Він продовжував свою працю в ОУН, а також був членом Організації Оборони Чотирьох Свобід України (ООЧСУ).

Щорічно брав участь у зустрічах українців США й Канади. Активно співпрацював у Комітеті з відзначення 150-ліття від дня народження Тараса Шевченка у Вашингтоні 1964 року під час відкриття пам'ятника Кобзареві. Був організатором відзначення 100-ліття уродин Лесі Українки в Клівленді 1971 року. Співав у хорі „Гомін“ при ООЧСУ та у хорі ім. Т. Шевченка під орудою композитора Ярослава Барнича. У цьому хорі постійно співали брати Кріслаті разом з дружинами Марією і Стефанією.

У 1950-их роках, коли прибували нові українські емігранти, виникла потреба у створенні українських суботніх шкіл. У зв'язку з цим С. Кріслатий став співорганізатором товариства „Рідна Школа“, на базі якого була відкрита перша школа українознавства в Клівленді, в якій він періодично учителював. Був також активним членом відділу товариства Об'єднання Українців Америки „Самопоміч“, яке стало основою при створенні тепер існуючої потужної української фінансової установи – Української Федеральної Кредитової Кооперативи „Самопоміч“ у Пармі.

Подружжя С. і М. Кріслатих виховало сина Богдана і доню Наталю, які є активними членами СУМ, парафіяльного життя церкви св. Покрови та підтримують діяльність інших громадських організацій українців. Помер С. Кріслатий 8 липня 2006 року та похований на цвинтарі парафії св. Покрови в Пармі. У десяти роковини відходу у вічність С. Кріслатого світла пам'ять про нього назавжди збережеться у думках, помислах і серцях української громади.

З волі Всевишнього, дня 5 вересня 2016 року упокоїлася в Бозі в Нью-Джерзі, ЗСА, наша найдорожча приятелька і прибрана тета

**св. п.
проф. д-р ІВАННА МАРІЯ РАТИЧ**

з дому Мірчук

народжена 12 червня 1926 р. у Відні.

Покійна росла в неповторній атмосфері родини проф. д-ра Івана Мірчука і його дружини Марії Терези баронеси фон Голобек, австрійки, що вповні зукраїнізувалася.

Св. п. Іванна жила від четвертого місяця життя до 1945 року в Берліні, де її батько був близьким дорадником ЯВ Пана Гетьмана Павла Скоропадського, науковим співробітником і пізніше директором Українського Наукового Інституту.

Завершила студії германістики і англістики докторатом в Університеті Людвіг-Максиміліана в Мюнхені. У ЗСА була професором Університету Ратгерс та провідним германістом. Автор понад трьох десятків книжок і кілька сотень наукових статей, Покійна була науковим дорадником Інституту Гете по питаннях навчання німецької мови.

Практикуючий член УГКЦ, плекала дух екуменізму і толерантності, а її релігійне обличчя завдячувала Блаженному Петрові Вергунові, про що залишила свідчення.

Св. п. Іванна була активним і особливо жертвеним членом українського життя, зокрема жіночого руху – в Німеччині в рядах ОУЖ, а в ЗСА в СУА.

Хоч ніколи не побачила України, однак жила духом щирої любові до батьківщини свого батька. Характеризувалася скромністю, лагідністю, дружністю, аристократією духа та непогасним бажанням вивчати нове. З її смертю відійшов останній свідок українського життя в Берліні 1930-их років.

Нехай пам'ять про Покійну буде вічною!

У тихій скорботі:

проф. д-р Микола і Тетяна з Тарапацьких Шафовал з сином Петром Климентієм

- Мюнхен

З великим жалем повідомляємо родину та приятелів, що 5 вересня 2016 року, проживши 90 років, відійшла у Божу вічність наша дорога Братова і Тета

**св. п.
д-р Іванна Мірчук Ратич**

народжена 12 червня 1926 року у Відні, Австрія, дружина покійного Олега і мати покійної Юліяни, довголітній професор німецької мови і літератури в Rutgers University, New Brunswick, NJ, Почесна членка Союзу Українок Америки та довголітня членка Головної Управи СУА, довголітня членка і спонзор Українського Музею в Нью-Йорку, колишня членка 65-го відділу СУА в Нью-Бранзвіку, Н. Дж., улюблена учителька англійської мови в гімназії в Байройті, Німеччина.

У смутку залишилися:

швагер - Ростислав Ратич з дружиною Галею та їхні діти:
- Надя, Христя, Роман (похресник) з дружиною Олесею та діти Микола й Аня,
- Таля Чернук з чоловіком Ігорем та діти Юліянна, Катерина й Іван
племінники - Дарія і Василь
дальша родина в Америці, Канаді та Україні

Вічна їй пам'ять!

В пам'ять покійної можна переслати пожертви на :

- Союз Українок - „Наше Життя“
Ukrainian National Women's league of America
"Our Life" Press Fund, 203 2nd ave, New York, NY 10003
- Український Музей
The Ukrainian Museum, 222 E 6th St., New York, NY 10003

Ділимося сумною вісткою, що 4 вересня 2016 року, проживши 88 років, відійшов у вічність улюблений Муж, Батько і Дідусь

**св. п.
інж. Теодор Царик,**

який помер 3 дні перед 60-ою річницею шлюбу.

У смутку залишив:

дружину - Тересу з дому Соловій
дочку - Софійку Вулф з мужем Данилом
сина - Нестора Царика з дружиною Мередит
дочку - Наталку Дал-Порто з мужем Йосифом
внуків - Алексу і Клифа Царик, Доминика і Джіану Дал-Порто, Гайлі Вулф
брата - Михайла Царика з дружиною Вірою
сестру - Параскевію Максимюк
велику родину Цариків, Олексюків, Андерсонів, Шамулів.
теж велику родину в Україні, села Белеїв і Велика Туря.

Хай спочиває в руках св. Тереси, яка була канонізована в день його смерті.

Вічна Йому пам'ять!

Пожертви в пам'ять Покійного можна складати на:

United Ukrainian American Relief Committee, Inc.
1206 Cottman Ave, Philadelphia, PA 19111 or www.uuarc.org

Oblast Memorials

PO Box 746, Chester, NY 10918

845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В НУ/НІ/СТ/РА

З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ

~ ПАМ'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ

НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ
У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРТИ ВАШ ПРОЄКТ.

UKRAINIAN CATHOLIC UNIVERSITY COMPREHENSIVE CAMPAIGN

A NEW GENERATION for A NEW UKRAINE!
НОВЕ ПОКОЛІННЯ для НОВОЇ УКРАЇНИ!

SUNDAY, NOVEMBER 6

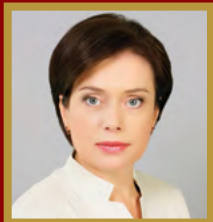
The St. Regis New York
2 East 55th Street, at 5th Avenue
20th floor ballroom – 1:00 p.m.

New Venue
for 2016

NEW YORK CITY
GALA LUNCHEON
IN SUPPORT OF UCU

KEYNOTE SPEAKERS:

Dr. Liliya Hrynevych

Honorary Member, UCU Senate,
Minister of Education and
Science of Ukraine

Dr. Boris Lushniak

Former Acting U.S. Surgeon
General, Rear Admiral, USPHS
Commissioned Corps

ENTERTAINMENT:

Sofiya Fedyna

Ukrainian vocal artist
and civic activist

BENEFIT EVENTS WILL BE HELD IN:

OCT 13
CALGARY

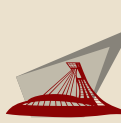
OCT 23
LOS ANGELES

OCT 29
PHILADELPHIA

OCT 30
CHICAGO

NOV 5
MONTREAL

NOV 6
TORONTO

NOV 6
NEW YORK

NOV 11
VANCOUVER

DEC 3
KYIV

MORE INFORMATION:

1 (800) 599-3671

www.ucef.org

Reservations can be made online at: <https://nyc-nov6-ucu.eventbrite.com>